

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبْدِهِ الْمُسِيحِ الْمَوْعُودِ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ବାଣୀ

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ
أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ طَائِرًا
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

(ସୁରାଃ ଅଲ୍ ବକ୍ରାହ୍: 200)

ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଲୋକମାନେ
ଫେରି ଆସୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ
ସେହିଠାରୁ ଫେରିଆସ ଏବଂ
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ଠାରୁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା
କର । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ୍ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ଖଣ୍ଡ: 10

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍
ଖାହାଦ୍

ସଂଖ୍ୟା: 31
ବାର୍ଷିକ ଦେୟ :
600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ବାଣୀ !
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ହୁଜୁର
ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ ସକ୍ଷମକେ ଅଛନ୍ତି ।
ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ
ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ
କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍
ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ,
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ
କରନ୍ତୁ । ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ
ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର
ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା
ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ ।
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ
ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ ।

05 ସଫର୍ 1447 ହି.କ, 31 ଷଫା 1404 ହି.ଶ, 31 July 2025 ମସିହା
www.akhbarbadr.in

ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ

☆ ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି
ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଦିନେ ଏକ
ମସଜିଦ୍ରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍
ପାଠ କରୁଥିବା ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲେ,
ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ:
"ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ
ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ତ' ମୋତେ ଅମଳ ଆୟତ୍ ସ୍ମରଣ
କରାଇ ଦେଇଛି । ସେହି ଆୟତ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ
ମୁଁ ଅମଳ ସୁରାଃରେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି ।
ଅବବାଦ୍ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ହ. ଆଏଶା
ର.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଉକ୍ତ କଥାକୁ
ଏତେ ଲମ୍ବେଇଲେ ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍
ସ.ଅ ମୋ ଘରେ ନମାଜ୍ ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ପାଠ
କରୁଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ଆପଣ
ସ.ଅ ଅବବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର୍ ର.ଅଙ୍କ ସ୍ମରଣ
ଶୁଣିଲେ । ହ. ଅବବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶର୍ ର.ଅ
ମସଜିଦ୍ରେ ନମାଜ୍ ପାଠ କରୁଥିଲେ,
ତେବେ ଆପଣ ସ.ଅ ପଚାରିଲେ ହେ
ଆଏଶା ! ଏଇତା କ'ଣ ଅବବାଦ୍ଙ୍କ
ସ୍ମରଣ କି ? ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କହିଲେ,
ହଁ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ !
ତୁମ୍ଭେ ଅବବାଦ୍ଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ
କର ।"

☆ ହ. ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର୍
ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍
ସ.ଅ କହିଲେ, ଦେଖ ! ବିଲାଲ୍ ର.ଅ
ରାତିରେ ଅଜାନ୍ ଦିଅନ୍ତି, ତୁମେମାନେ
ସେତେବେଳେ ଖାଉଥା ଓ ଜଳପାନ
କରୁଥାଅ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଇବନେ
ଉମ୍ମେ ମକତୁମ୍ ଅଜାନ୍ ଦିଅନ୍ତି ଅବା
ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି
ତୁମେମାନେ ଇବନେ ଉମ୍ମେ ମକତୁମ୍ଙ୍କ
ଅଜାନ୍ ଶୁଣ ସେତେବେଳେ ଖୁଆପିଆ
ବନ୍ଦ କରିଦିଅ । ହ. ଇବନେ ଉମ୍ମେ
ମକତୁମ୍ ର.ଅ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।
ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ
ତାଙ୍କୁ ସକାଳ ହୋଇଗଲା ବୋଲି
କହିଦେଉ ନଥିଲେ ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ ଅଜାନ୍ ଦେଉ ନଥିଲେ ।☆☆☆

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ଲିଖିତ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଏବା ତାହାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ସେଉଁ
ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବାର ସୁଫଳରୁ ସେ କୃତାର୍ଥ ବା ଉପକୃତ ହେବ ଏବଂ ତହିଁରୁ ସେ ଏକ
ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ଲିଖିତ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ପରଦା ଏବଂ ତା'ର
ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବରେ ବ୍ୟବଧାନ ଏବଂ ପରଦା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ :

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଆ
ସେତେବେଳେ ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ସକାଶେ ଅବଚେତନ, ପାପ ଓ ଅପରାଧକୁ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ
ଲିଖିତ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଏବା ତାହାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ
ସେହିଭଳି ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବାର ସୁଫଳରୁ ସେ ଉପକୃତ
ହେବ ଏବଂ ତହିଁରୁ ସେ ଏକ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ।
ଅତଏବ୍ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ରେ କହିଛନ୍ତି
ଯେ, وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (ଅଲ୍ଲା
ବକ୍ରାହ୍: 187) ଏବଂ ହେ ରସୁଲ୍ ! ଯେବେ ଆମ୍ଭ ଭକ୍ତମାନେ
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ ତେବେ କୁହ କି
ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛୁ । ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଯେବେ
ବି ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ
ସ୍ୱୀକାର କରିଥାଉ । ସୁତରାଂ ଆମ୍ଭର ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଓ ଆମ୍ଭ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ
ବିଧେୟ । ଫଳରେ ସେମାନେ ସତ୍ପଥଗାମୀ ହେବେ ।"
ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି
وَأَنذَرْتُ لَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا يَوْمَ تَكُونُ
الْأَشْيَاءُ كَالسَّمَكِ الْمَيْتِ (ସବା:53) ଏବଂ ସେମାନେ
ଏତେ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯିବା ପରେ କିପରି ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକୁ
ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବପର ହୋଇ ପାରିବ ? ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ (ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ) ଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ, ମୁଁ ତା'ର
ଦୁଆକୁ କିପରି ସ୍ୱୀକାର କରିବି ? ସେ ତ' ହୃଦୟର ଅତଳ
ଗହ୍ୱରରେ ଥିବା ଲୁଚାଯିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅବଗତ ଅଟନ୍ତି ଯାହା ଏଯାବତ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ
ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଐଶୀ ସାମାପ୍ୟତା ଆଡ଼କୁ ଧ୍ୟାନ
ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ଦୂରର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି
ନଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଚେତନ, ପାପ ଏବଂ
ଅପରାଧରେ ପଡ଼ି (ପାପଗ୍ରସ୍ତ ବା ଲିପ୍ତ ହୋଇ) ମୋ ଠାରୁ
ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ

ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ତା'ର ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ପରଦା,
ବ୍ୟବଧାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ନଖାଫିଲ୍ ବାସ୍ତବତା :

ବେଳେବେଳ ଅବୋଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ନହେବା ସ୍ୱାରା
ବିଧର୍ମୀ ବା ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ ପାଲଟି ଯାଇଥାଏ । ସହି ବୁଝାବୁଝାରେ
ହଦିସ୍ ମହକୁଦ୍ ରହିଛି ଯେ, ନଖାଫିଲ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ
ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର ସାମାପ୍ୟତା ଏବଂ ମୋର ସାନ୍ନିଧ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ
କରିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇଥିଲା
ବେଳେ ଅନ୍ୟଟି ଲଜ୍ଜାଧୀନ (ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ) ହୋଇଥାଏ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ନଖାଫିଲ୍ । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସେହି ଆଦେଶାବଳୀ
ଯାହାକୁ ସମ୍ପାଦନ ଓ ନିର୍ବାହ କରିବା ଅନିର୍ବାହ୍ୟ ଏବଂ
ନଖାଫିଲ୍ ହେଉଛି ସେହି କୃତ୍ୟ ବା ସେହି ଉପାସନା ଯାହା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଉପାସନା ଠାରୁ ଅତିରିକ୍ତ
ଉପାସନା ଅଟେ । ତାହା ଏଇଥି ପାଇଁ ଯେ, ଯଦି ଫରଜ୍
ଅର୍ଥାତ୍ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଉପାସନାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି, ଦୁର୍ବଳତା
ଓ ଅଭାବ ରହିଯାଇଥିବ ତେବେ ଲଜ୍ଜାଧୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ନଖାଫିଲ୍
ଉପାସନାରୁ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ।

ନଖାଫିଲ୍ କହିଲେ, ଲୋକମାନେ କେବଳ ନଫିଲ୍ ନମାଜ୍‌କୁ
ହିଁ ନଖାଫିଲ୍ ବୋଲି ମନେ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ।
ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୃତ୍ୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସହିତ ନଖାଫିଲ୍ ନିହିତ
ଓ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିଛି ।

ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଜକାତ୍ ଦେଇଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି ବିନା
ଜକାତରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦାନ ଧର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରି
ମନୁଷ୍ୟ ରମଜାନ୍ ମାସରେ ଓଷା ରଖୁଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି
ରମଜାନ୍ ମାସ ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟ ସେ ରୋଜା ରଖୁ । ଯେପରି
ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ରଣ ନେଇଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି
ସେ ରଣ ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପୈଠ କରୁ । କାରଣ
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନମ୍ର ମନୋଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛି ।

ନଖାଫିଲ୍ କର୍ମକୁ ସମ୍ପାଦିତ ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ । ନଫିଲ୍
ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ବିନମ୍ରତା,
ବିନୀତତା ଓ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ
କୃତ୍ୟରେ ଯଦି କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଭାବ

ରହିଯାଇଛି କିମ୍ବା ଧ୍ୟେୟ କର୍ମରେ ଯଦି କୌଣସି ତୁଚ୍ଛ ବିଚ୍ୟୁତି ହୋଇଯାଇଥିବ ତେବେ ତାହା ନିଃସଂଖ୍ୟା ନାଥାପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଏହା ହିଁ ସେହି ରହସ୍ୟ ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ସାମାପ୍ୟତା ଓ ସାନ୍ନିଧ୍ୟତା ସହିତ ସଂକ୍ଳାନ୍ତ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବିନୀତତା, ବିନମ୍ରତା ଓ ପୂଜକତା ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଅତଃ ଏହି ସାମାପ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ

ଅନ୍ୟାୟେ ବିଚାର ରୋଜା (କମ୍ବଳୀ ମାସର 13,14 ଓ 15 ତାରିଖ) ଦିନମାନଙ୍କରେ ଶଖାଲର 6 ଟି ରୋଜା ମଧ୍ୟ ନିଃସଂଖ୍ୟା ଅଟନ୍ତି । (ମଲ୍ଲପୁଜାର, ଭାଗ-2, ପୃ-79-80, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-2018 ମସିହା, ସ୍ଥାନ-କାଦିୟାନ୍)

☆--☆--☆

ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଅମାନତ୍ (ସତକ), ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଓ ତୁଚ୍ଛଭିତ୍ତିକ ଅଙ୍ଗୀକାର ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ରୂପେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ (ଜୋର୍) ଦେଇଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅମାନତ, ଶପଥ ପୂରଣ ଓ ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇ ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହିଁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ହେବେ ।

ସନ୍ଦେହନା ହ. ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ସୁରତୁଲ୍ ମୁମିନୁନର ଆୟତ୍ ସଂଖ୍ୟା 9 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَوَّاهِهِمْ رُحُونَ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି: "ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜର ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂରଣ ତଥା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତିତ ରହୁଥିଲେ । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସ.ଅ ଅବତାରତ୍ୱର ଦାବି କରି ନଥିଲି କି ସଂପ୍ରଦାୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ପାରସ୍ପରିକ କଲହ ଏବଂ ଉପଦ୍ରବକୁ ଦେଖି ମହାର କେତେକ ଯୁବକମାନେ ଏକ ସମିତି ଗଠନ କଲେ । ଏହି ସମିତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଥିଲା କି ନିଷ୍ପେଷିତ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବା । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସମିତିରେ ସାମିଲ୍ ହେଲେ । ସମସ୍ତେ ମିଶି ଏହି ଶପଥ ନେଲେ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ରରେ ବୁନ୍ଦାଏ ଜଳ ରହିଥିବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଷ୍ପେଷିତ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଏହି ସମିତି ସେହି ନିଷ୍ପେଷିତମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଷ୍ପେଷିତ ମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିବ । ଯଦି ଏହି ସମିତି ଏପରି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନହୁଏ ତେବେ ସମିତି ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ସେହି ନିଷ୍ପେଷିତମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଅତଏବ୍ ଏହି ସମିତି ଯେକି ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅମାନତ୍ ଜିମା ନେଇଥିଲା, ସେହି ସମିତି କ'ଣ କାମ କଲା ଓ କିପରି ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ? ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ତ' ମିଳେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅବତାରତ୍ୱର ଦାବି ପରେ ଯେତେବେଳେ ମହାର ଲୋକମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲ୍ ଶାଃ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରାଣର ଶତ୍ରୁ ପାଲଟିଗଲେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଠାରୁ ନେଇ ଆଆନ୍ତା, ଅବୁ ଜହଲ୍ କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚକ୍ଷୁ ଫେରସ୍ତ କରୁ ନଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ସେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ଆପଣ ହିଲ୍ ଫୁଲ୍ ଫୁଲ୍ ଗୁଲ୍ରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ନିଷ୍ପେଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା'ର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶପଥ ନେଇଥିଲେ । ଆପଣ ଏହି ପ୍ରକାରର ଶପଥ ନେଇଥିଲେ ଯେ, ଆପଣ ସର୍ବଦା ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଶପଥ ସ୍ମରଣ କରାଇ ନିବେଦନ କରୁଛି ଯେ, ମୋର କିଛି ଚକ୍ଷୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ପାଖରେ ରହିଛି । ଅବୁ ଜହଲ୍ ମୋତେ ମୋର କିଛି ଚକ୍ଷୁ ଦେଇ ଆଆନ୍ତା । ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅ ମୋ ସହିତ ଅବୁ ଜହଲ୍ ପାଖକୁ

ଚାଲନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋତେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଠାରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା କହିଲା, ସେତେବେଳେ ମହାର ଏହିପରି ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ବୁଲୁଥିଲେ କିରିବା ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବପଦଜନକ ଥିଲା । ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ପରମ ଶତ୍ରୁ ଥିଲା । ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥାଆନ୍ତା, ଆପଣ ସ.ଅ ତୁରନ୍ତ ଉଠିଲେ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ଓ ଯାଇ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଘରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଅବୁ ଜହଲ୍ କବାଟ ଠକ୍ ଠକ୍ କଲେ । ଅବୁ ଜହଲ୍ ଠକ୍ ଠକ୍ ସ୍ୱର ଶୁଣି ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ଅବୁ ଜହଲ୍ କୁ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ! ତୁମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ଚକ୍ଷୁ ନେଇଥିଲ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଚକ୍ଷୁ ତୁରନ୍ତ ଫେରସ୍ତ କର । ଅବୁ ଜହଲ୍ କିଛି ନକହି ଘର ଭିତରକୁ ଗଲା ଏବଂ ଯାଇ ଚକ୍ଷୁ ନେଇ ଆସିଲା । ଅବୁ ଜହଲ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା'ର ଚକ୍ଷୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେଲା । ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ କହିବା ଯୋଗୁଁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚକ୍ଷୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେବା ଘଟଣାଟି ଏପରି ଘଟଣା ନଥିଲା ଯେ, ତାହା ଲୁଚି ରହିଥାଆନ୍ତା । ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଜଙ୍ଗଲରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲା ଭଳି ମହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଗଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ଅବୁ ଜହଲ୍ ହକମ୍ ଆମକୁ ତ' କହି ବୁଲୁଥିଲା ଯେ, ତୁମେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ କଥା ମାନିବ ନାହିଁ । ଆଜ ନିଜେ ସେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଡରିଗଲା ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ମଧ୍ୟରେ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ଚକ୍ଷୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜି ହୋଇଗଲା । ଅବୁ ଜହଲ୍ ଯେତେବେଳେ ଏକଥା ଶୁଣିଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ହେ ଲୋକମାନେ ! ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ତୁମେମାନେ ଯଦି ମୋ ସ୍ଥାନରେ ଥାଆନ୍ତ ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି କାମ କରିଥାଆନ୍ତା ଯେଉଁ କାମ ମୁଁ କରିଛି । କାରଣ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ତା'ର ବାମ ପାଖରେ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ବିଶାଳକାୟ ଓଟ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ସେହି ଓଟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମୋ ହୃଦୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁଁ ବୁଝିନେଲି ଯେ, ମୁଁ ଯଦି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କର କଥା ନମାନେ ତେବେ ଏହି ଦୁଇ ଓଟ ମୋତେ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ (ଚିରି) କରି ଖାଇଯିବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ କଥା ତ' ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହିଁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ଜହଲ୍ ଏପରି ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲା ଅବା ସତ୍ୟକୁ ଦେଖି ତରି

ଯାଇଥିଲା । ସତ୍ୟଜନିତ ଭୟ ତା' ଉପରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ହେଉ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ହିଲ୍ ଫୁଲ୍ ଫୁଲ୍ ଗୁଲ୍ରେ ତୁଚ୍ଛିକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ଜଣେ ନିଷ୍ପେଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଖାତିର ନକରି ଅବୁ ଜହଲ୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ଭୟ ତା'ର ଉପଦ୍ରବ ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଦଳି ଦେଲା ଏବଂ ସେ ନିଷ୍ପେଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜି ହୋଇଗଲା ।"

ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଯେ, ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ଅବସରରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ତୁଚ୍ଛି ହେଲା ଯେ, ମହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କୌଣସି ଯୁବକ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସେହି ଯୁବକକୁ ତା' ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର (ଫେରସ୍ତ) କରିଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ମହାରୀୟାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଯିବ ସେହି ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଫେରସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମହାରୀୟା ବାଧ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ତୁଚ୍ଛିର କାଳି ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ନଥିଲା କି ସହଲ୍ ଯିବ ମହାରୀୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତୁଚ୍ଛି କରୁଥିଲା ତା'ର ନିଜ ପୁତ୍ର ଦଉଡ଼ି ହାରା କବଳିତ ହୋଇ, ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ପଡ଼ିଗଲା । ସେ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ମନରୁ ମୁସଲମାନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ମୋର ପିତା ମୋତେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ହେତୁ ମୋତେ ବହୁତ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜି ମୋର ପିତା ଯେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସୁଯୋଗ ଦେଖି ସେଠାରୁ ଖସି ଆସିଲି ଏବଂ ଏଠାକୁ ଚାଲି ଆସିଲି । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ବର୍ତ୍ତମାନ ସହଲ୍ ପୁତ୍ରକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନଥିଲି କି ସହଲ୍ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁଚ୍ଛି ହୋଇ ସାରିଛି ତା'କୁ ମୋ ସହିତ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅବୁ ଜହଲ୍ ଅବସ୍ଥା ସେତେବେଳେ ଏତେ ସଂକଟାପନ୍ନ ଥିଲା ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ତକ୍ଷୁର ଲୁହ ବହୁଥିଲା । ସ୍ୱୟଂ ଅବୁ ଜହଲ୍ ମଧ୍ୟ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ ଆପଣ ମୋତେ ପୁଣି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବେ ଓ ସେମାନେ ମୋତେ ପୁଣି ପୁରାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବେ ? କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ତ' ତୁଚ୍ଛିକୁ ଭାଙ୍ଗି ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାରୀୟା ଯିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ । ସୁତରାଂ ଅବୁ ଜହଲ୍ ମହାରୀୟା ଫେରାଇ ଦିଆଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-126ର)

130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍, ତା-26, 27, 28, ଡିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସନ୍ଦେହନା ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫ୍ ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ବିନସ୍ୱେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ଡିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ତାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଚୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି ।

ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ଐଶାଭିତ୍ତିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍ ସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାଲାମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମ୍ଲାଃ ହୁ ତାଆଲା ଓ ଅହସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମକ୍ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ୍)

(ଖୁତ୍ବା ଜୁମା)

ଯଦି ଆମେମାନେ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ଉତ୍ତର ବଦଳରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନତ ହେବୁ, ନିଜର ନମାଜକୁ ଶୁଖିଲିତ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଜଙ୍ଗରେ ପାଠ କରିବୁ, ନିଜର ସିଦ୍ଦାରେ ସେହି ବେଦନା ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ ଯେଉଁ ବେଦନା ହାରା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଅମ୍ନାଅଭିମାନ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆବେଗିତ ହୋଇ ଉଠିବ ତେବେ ଆମେମାନେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହାଠୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ପରିଶାମ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବୁ ଯେଉଁ ପରିଶାମ ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜର ଉତ୍ତର ଦେବା ହାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।

ଆମମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେମାନେ ଅଶାଳୀନ ଓ ଖରାପ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରିବୁ କିମ୍ବା ଏପରି ଜଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତର ଦେବୁ ଯଦ୍ଦାରାକି ଅଜାଣତରେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଟିରୁ ଏପରି ଶବ୍ଦ ବାହାରିଯିବ ଯାହା କୌଣସି ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନୀର କାରଣ ହେବ । ତହିଁରୁ ଲାଭ ଉଠାଇ ବିରୋଧୀମାନେ ଏହା କହିବେ କି ଆମେମାନେ ନାଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନୀ କରିଛୁ ଅବା ଆମେମାନେ ସାହାବା ରିଜ୍ଝାନୁଲ୍ଲାଃ ଅଲୈହିମ୍ ଅଜ୍ଝିଲନ୍ଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ଷୁଣ୍ଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟୁ ।

ଆମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ରହିଛି ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସକାଶେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଇଥାଉ । ଆପଣ ସ.ଅ ହିଁ ସେହି ଖାତମୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା (ଅବତାରମାନଙ୍କର ମୋହର) ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ପ୍ରିୟାବତାର ଓ ଶେଷ ଅବତାର ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ସାହାବାମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତ' ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି କଥା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତାହା ଆମମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର କଳ୍ପନା ବହିର୍ଭୂତ ଅଟେ ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ମୁଁ ନିଜ ଜମାଅତକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହୁଛି ଯେ, ସେମାନେ (ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ) ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଗାଳି ଗୁଲଜ ଶୁଣି ସହ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଗାଳିର ଉତ୍ତର କେବେ ବି ଗାଳି ହାରା ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ହାରା କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।"

ଆମମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚରିତ୍ର ଉତ୍ତମ ଓ ଉଚ୍ଚ ନୁହେଁ ସେ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ବୈଅତ୍ତର ପ୍ରକୃତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କଲା ନାହିଁ ।

ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ (ସାମାଜିକ ଗଣ ମାଧ୍ୟମ)ର ସଦୁପଯୋଗ ସଂପର୍କରେ ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଓ ଉପାଦେୟ ଉପଦେଶାବଳୀ ।

06 JUNE 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୦୭ ଇହସାଦ୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲଫୋର୍ଡ୍ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତ୍ବାର ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ. ତଣହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରାଃ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କର ଅଧ୍ୟେଦହୁଲ୍ଲାଃତା ଆଲା ବନିସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଆଜିକାଲି ଯେଉଁଠି ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ (ସାମାଜିକ ଗଣ ମାଧ୍ୟମ)ର ଉପକାରିତା ରହିଛି ଏବଂ ତହିଁରୁ ଆମେମାନେ ଲାଭାନ୍ତିତ ହୋଇଥାଉ ସେଠାରେ ଏପରି କେତେକ କଥା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯାହା କଷ୍ଟଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ତହିଁରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରୁ ଲାଭାନ୍ତିତ ହୋଇ ଆଜାକାଲି ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ବିରୋଧୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଧ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟ କରି ଥାଆନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନେ ମିଛ କଥା ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶ୍ଳୀଳ କଥା କହି ଥାଆନ୍ତି, ଯଦ୍ଦାରାକି ଜଣେ ଅହମଦିୟ ହୃଦୟ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ (ମର୍ମାହତ) ହଇଯାଇଥାଏ । ଅଣ ଅହମଦିୟମାନଙ୍କର ଏତାଦୃଶ କଥାକୁ ଶୁଣି କେତେକ ଅହମଦିୟମାନେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ଜଙ୍ଗରେ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇ ଥାଆନ୍ତି । ଅହମଦିୟମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସତ୍ତ୍ୱଭେଦ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ପାଟିରୁ ଏପରି ଶବ୍ଦ ବାହାରି ଯାଇଥାଏ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅଣଅହମଦିୟମାନେ ଭୁଲ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆମମାନଙ୍କର ଏହି ପକ୍ଷା ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେମାନେ ଏପରି ମତ୍ତବ୍ୟ ଦେବୁ । ବରଂ ଜଣେ ଅହମଦିୟକୁ ତହିଁରୁ ବର୍ତ୍ତିବା ଉଚିତ୍ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆମମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେମାନେ ଖରାପ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରିବୁ କିମ୍ବା ଏଭଳି ଜଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତର ଦେବୁ ଯଦ୍ଦାରାକି ଅଜାଣତରେ ଆମ ତୁଣ୍ଡରୁ ଏପରି ଶବ୍ଦ ନିର୍ଗତ ହୋଇଯିବ ଯାହା କୌଣସି ରୂପରେ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦାହାନୀର କାରଣ ସାଜିବ । ଆମମାନଙ୍କର ଏପରି ଉତ୍ତର ଏବଂ ଏପରି ମତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହାରା ବିରୋଧୀମାନେ ଏହା କହି ଥାଆନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ନାଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନୀ କରିଛୁ ଅବା ଆମେମାନେ ସାହାବା ରିଜ୍ଝାନୁଲ୍ଲାଃ ଅଲୈହିମ୍ ଅଜ୍ଝିଲନ୍ଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ଷୁଣ୍ଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟୁ । କିନ୍ତୁ ଆମମାନଙ୍କର ମନରେ ତ' ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସାହାବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଛି ତାହାର କୋଟିଏରୁ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା, ଚେତନା ଓ ବୋଧ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଆମମାନଙ୍କ ଯାହା କିଛି ରହିଛି ବା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହାସବୁ ରହିଛି ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସକାଶେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଇଥାଉ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, "ଆପଣ ସ.ଅ ହିଁ ସେହି ଖାତମୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା (ଅବତାରମାନଙ୍କର ମୋହର) ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ପ୍ରିୟାବତାର ଓ ଶେଷ ଅବତାର ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ସାହାବାମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତ' ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି କଥା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତାହା ଆମମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର କଳ୍ପନା ବହିର୍ଭୂତ ଅଟେ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କେବଳ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହିଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ' କେହି ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଓ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଛି ସେପରି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନାହିଁ । ଅତଏବ୍ ଉଚ୍ଚ କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦିୟ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି କଥା କହିବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦିୟ ବର୍ତ୍ତିବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି କଥା କହିବା ହାରା ଅଣଅହମଦି ଏବଂ ଅଣମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୁପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ।

କେତେକ ଅହମଦିୟମାନେ ଏହି ମନେକରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଭିମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛୁ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଏହା ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଅପରପକ୍ଷେ ଏହା ନାମକୁ ମାତ୍ର ମୁଖିତାମୂଳକ ସ୍ୱାଭିମାନ ଅଟେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅହମଦି ହୋଇ ଏଭଳି କଥା କହିଥାଏ ଯେଉଁ କଥା ହାରା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ଭୁଲ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବ ତେବେ ସେ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଜମାଅତକୁ ବଦନାମ୍ କରିଥାଏ । ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ହେ ମୋର ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ! ତୁମେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ସର୍ବଦା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣ ସ.ଅ କୁହନ୍ତି: "ଏହି ବିରୋଧୀମାନେ ମୋତେ ଗାଳି ଗୁଲଜ କରନ୍ତି ଓ ଭର୍ତ୍ସନା କରିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଗାଳି ଗୁଲଜ ଓ ଭର୍ତ୍ସନାକୁ ଭୃକ୍ଷେପ କରୁ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷୋଭ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ନଥାଏ । କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ଗାଳି ଦେଇ ଦେଇ ଅତିଷ୍ଠ ତଥା ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଅସହାୟ ପଣ ଓ ନୀଚତାକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ଯେଉଁ ସେମାନେ ମୋତେ ଗାଳି ଗୁଲଜ କରି ଥାଆନ୍ତି ।"

ଏହି ନୀଚତା ଏବଂ ଆତ୍ମ ବଢ଼ିମାମୂଳକ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଉ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ କି ଥାଉ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ବିରୋଧୀମାନେ ମୋତେ ଗାଳି ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।"

ଆପଣ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋ ଉପରେ ଅବଜ୍ଞା ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀତାର ଧର୍ମାଦେଶ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ ପଛେ, ମୋ ଉପରେ ମିଛ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର୍ କରନ୍ତୁ ପଛେ ଓ ମୋ ଉପରେ ନାନା ମିଥ୍ୟାରଚନା (ମିଥ୍ୟାରୋପ) କରନ୍ତୁ ପଛେ, ସେମାନେ ନିଜର ସକଳ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ବିନିଯୋଗ କରି ନିଅନ୍ତୁ ପଛେ ଏବଂ ଦେଖୁ ନିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଓ ଶେଷ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କାହା ସପକ୍ଷରେ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ କରିନିଅ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତ' ଅବଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଯିବ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ କାହା ସହିତ ଅଛନ୍ତି ? ମୁଁ ଯଦି ଏହି ଭର୍ତ୍ସନାକାରୀ, ଗାଳି ଗୁଲଜ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଭୃକ୍ଷେପ କରିବି ତେବେ ମୋ ଉପରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱଟି ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯିବ । ତାହା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଇଥି ପାଇଁ ମୁଁ ଏହି ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଗାଳି ଗୁଲଜକୁ ଭୃକ୍ଷେପ କରୁ ନାହିଁ ।"

ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ମୁଁ ନିଜ ଜମାଅତକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହୁଛି ଯେ, ସେମାନେ (ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ) ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଗାଳି ଗୁଲଜ ଶୁଣି ସହ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଗାଳିର ଉତ୍ତର କେବେ ବି ଗାଳି ଦ୍ୱାରା ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଦ୍ୱାରା କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆପଣମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସହିଷ୍ଣୁତାମୂଳକ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଓ ନିଜର ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ।"

ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ତୁମେମାନେ ଏକଥା ସ୍ମରଣ ରଖ ଯେ, ବୁଦ୍ଧି ଓ ଆବେଗିକ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଶତ୍ରୁତା ନିହିତ ରିହୁଛି । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କ୍ରୋଧ ଆସିଥାଏ ସେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ବିବେକ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇପଡ଼େ ଏବଂ ନିଜର ହିତାହିତ ଜ୍ଞାନକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଏ ଏବଂ କୋମଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ବୁଦ୍ଧି, ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନା ଶକ୍ତିରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ନୂତନ ଆଲୋକ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ପୁନଶ୍ଚ ଆଲୋକରୁ ଆଲୋକ ଶିଖା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ କ୍ରୋଧାଭାବ ଏବଂ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଆବେଗ ପ୍ରବଣ ହୋଇପଡ଼େ ସେତେବେଳେ ତା'ର ମନ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଅନ୍ଧକାର ହିଁ ଜାତ ହୋଇଥାଏ ।

(ମଲ୍ଲପୁଜାତ୍ ଭାଗ-3, ପୃ-180, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-1984 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ନୀତି ଶିକ୍ଷା ଯେଉଁ ନୀତିକୁ ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏ ଯେଉଁ କେତେକ ଲୋକମାନେ ନିଜସ୍ୱ ରୂପେ ବିଦ୍ୱାନ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ କିମ୍ବା ଅଣଅନୁମତିମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ନାମକୁ ମାତ୍ର ମୁଲ୍ଲାମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହି ନିଜସ୍ୱ ରୂପେ ବିଦ୍ୱାନ୍ ହୋଇଥିବା ବା ନିଜକୁ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବୋଲାଉଥିବା ଅନୁମତିମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଲାଗି ଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଉତ୍ତର ଖୋଜିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଜମାଅତର ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆପଣମାନେ (ଅନୁମତିମାନେ) ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଅତଏବ୍ ଏହି ବିଦ୍ୱାନମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜମାଅତୀୟ ଲିଗ୍ରେଟରର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଏ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏତଦ୍ୱୟରେ ସେହି ଅଣଅନୁମତିମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ବଳିଷ୍ଠ ଏବଂ ପ୍ରମାଣଭିତ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରମାଣ ସେହି ଆରୋପ ଏବଂ ଦୋଷକୁ ରଦ୍ଦକାରୀ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ରୂପେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କର ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ରହିଛି, ଯେଉଁ ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ରହିଛି ତାହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଆପଣମାନେ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ କରନ୍ତି ତେବେ ଆପଣମାନେ ଜମାଅତର ରହି ଜମାଅତର ନାମକୁ ତଳା ପକାଇଲାବାଲା (ଅପଖ୍ୟାତି) ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବେ । ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଉପଦ୍ରବରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାମୂଳକ ଅଭିମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ଅକାରଣରେ ଏପରି ଶଙ୍କୋକାରଣ କରି ଉପଦ୍ରବକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବାର କାରଣ ସାଜି ଥାଆନ୍ତି ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯଦି ଆମେମାନେ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ଉତ୍ତର ବଦଳରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନତ ହେବୁ, ନିଜର ନମାଜକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଭଙ୍ଗରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବୁ, ନିଜର ସିଦ୍ଦିକାରେ ସେହି ବେଦନା ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ

ଯେଉଁ ବେଦନା ଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀଙ୍କର ଅନୁଭୂତିମାନ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆବେଗିକ ହୋଇ ଉଠେ ତେବେ ଆମେମାନେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହାକୁ ଉତ୍ତମ ପରିଣାମ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବୁ ଯେଉଁ ପରିଣାମ ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜର ଉତ୍ତର ଦେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେଇଥି ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁମତିକୁ ତହିଁରୁ ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଆପଣମାନେ କେବେ ବି ଏପରି କଥା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେଉଁ କଥା ଶତ୍ରୁକୁ ଅକାରଣରେ ଏହି ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯେ, ଶତ୍ରୁ ଏହା କହିବ ଯେ, ଏହି ଉତ୍ତର ତଥା କଥା ଆନୁମତି ବ୍ୟକ୍ତି କହି ଦେଇଛି ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆମମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଚରିତ୍ର ଉତ୍ତମ ଓ ଉଚ୍ଚ ନୁହେଁ ସେ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ବୈଅତ୍‌ର ପ୍ରକୃତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ନିର୍ବାହ କଲା ନାହିଁ ।

ଅତଏବ୍ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଜର ଆତ୍ମ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଆତ୍ମ ସମୀକ୍ଷା କରୁ । ଆପଣମାନେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଓ ନାନା ପ୍ରକାରର ଭୁଲ୍ ଉତ୍ତର ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଆ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ରୂପେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରବ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଲେଉଟାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରବରୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

(ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଇଶ୍‌ରନ୍ୟାସନଲ୍, 27 ଜୁନ୍ 2025 ମସିହା, ପୃ-2-3)

ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା ପୃ-12ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମା 30 MAY 2025 ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, କେତେକ ଲୋକମାନେ ଏହା ମନେକରନ୍ତି ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ଜମାଅତ୍ ଅନୁମତିମାନଙ୍କୁ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଶାସକବାଦରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀଙ୍କର ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେପରି ମୁଁ ଉପରୋକ୍ତରେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଏବଂ ହଦିସ୍ (ମୁଖ ନିଃସୂତବାଣୀ) ପାଠ କରିଛି ତହିଁରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିଭାତ (ପ୍ରକାଶିତ) ହୁଏ ଯେ, ଜମାଅତ୍ ଅନୁମତିମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାରି ରହିଛି ତାହା **ଇନ୍‌ଶାଅଲ୍ଲାହ** ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖୁଲାଫତ୍ ଆକାରରେ ହିଁ ଜାରି ରହିବ । ଏହି ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାର ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ । ଖୁଲାଫତ୍‌ରେ ଏପରି କୌଣସି ସମୟ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେ, ଖୁଲାଫତ୍ ସଂପର୍କରେ ଲୋକମାନେ ଏହା କହିବେ କି ଜମାଅତ୍ ଅନୁମତିମାନଙ୍କର ଶାସକବାଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । କେତେକ ଉପଦ୍ରବକାରୀ ଲୋକମାନେ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ଯେ, ଜମାଅତ୍ ଅନୁମତିମାନଙ୍କର ଶାସକବାଦ ପରମ୍ପରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା କେବେ ବି ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ଯେ, **ଇନ୍‌ଶାଅଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା** ଜମାଅତ୍‌ରେ ସର୍ବଦା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେପରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଠିକ୍ ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଯେଉଁ ଖୁଲାଫତ୍ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଶାସକବାଦମୂଳକ ଖୁଲାଫତ୍ ନଥିଲା । ବରଂ ତାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭିତ୍ତିକ ଖୁଲାଫତ୍ ଥିଲା । ଏହି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଖୁଲାଫତ୍ ସଂପର୍କରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍‌ର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଅବତାରମାନଙ୍କର ଇତିହାସରୁ ଆମେମାନେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥାଉ ଯେ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଯେଉଁ ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ସେହି ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀ ସ୍ମୃତିୟ ନିଜାମ୍ (ବ୍ୟବସ୍ଥା) ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଖୋଲୋଫାଏ ରାଶିଦିନମାନଙ୍କ କାଳରୁ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରହିଛି ।

ଏକଦା ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅନୁମତି ସାହେବ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଥିଲା କି ସମ୍ଭବତଃ ଯୁଗ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ରାଟ୍‌ ଓ ଶାସକତ୍ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-11ରେ)

ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀଙ୍କ ବାଣୀ

"ଖିମା ଅରସଲନାକା ଇଲ୍ଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।"
(ଅଲ୍ ହଜ୍:31)

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan ,
Jammat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀଙ୍କ ବାଣୀ

"ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିର୍ରା ହତ୍ତା ତୁନ୍‌ଫିକୁ ମିନ୍ନା ତୁହିବ୍‌ବୁନ୍ ।"
(ଆଲେ ଇମ୍ବାନ୍ :93)

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଲୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat
Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

(ଖୁତ୍ବା ଜୁମା)

ଆଁହଜରତ^{ଘ.ଅ} ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଏବଂ ଉପାୟକୁ ବିନିଯୋଗ କରି ସାରିବା ପରେ ନିଜ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ:
اللَّهُمَّ خُذْ عَلَيَّ أَسْمَاعِيهِمْ وَأَبْصَارَهُمْ فَلَا يَرُونَنِي إِلَّا بَعْتَةً. وَلَا يَسْمَعُونَنِي إِلَّا فَجَاءَةً

ଆଁହଜରତ^{ଘ.ଅ} କହିଲେ, "କୁରେଶ୍‌ମାନେ ସେହି ତୁଚ୍ଛକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ନିମନ୍ତେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ରାହିଛନ୍ତି ।" ହ. ଆଏଶା^{ର.ଅ} କହିଲେ:
"ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ତହିଁରେ କ'ଣ ପୁଣ୍ୟ ନିହିତ ରହିଛି କି ? ଆପଣ^{ଘ.ଅ} କହିଲେ, ହିଁ ତହିଁରେ ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ ରହିଛି ।"

ଆପଣ^{ଘ.ଅ}ଙ୍କୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଯେତେବେଳେ ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ^{ଘ.ଅ} କହିଲେ, "ମୁଁ ସେହି ସଭାଙ୍କର ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୋର ପ୍ରାଣବାୟୁ ରହିଛି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ବସ୍ତୁରୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବି ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ହାତୀ ମୁଁ ନିଜର ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।"

ଆପଣ^{ଘ.ଅ} ଜମ୍ରାହ ର.ଅଙ୍କୁ କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ କୁରେଶ୍‌ମାନେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ନିହିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦିୟତ୍ (କ୍ଷତିପୂରଣ) ଦିଅନ୍ତୁ ନତୁବା ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସ୍ ସହିତ ସଂପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିବାର ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଅବା ହୁଦୈବିୟାହ୍ ତୁଚ୍ଛକୁ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ମଦିନା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଁହଜରତ^{ଘ.ଅ} ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ: "ହେ ସାହାବାମାନେ ! ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି । ସେ ଏହା କହୁଛି ଯେ, ତୁଚ୍ଛର ପୁନଃ ସଂସ୍କରଣ କରିଦିଅ ଏବଂ ସକ୍ଷିର ଅବଧିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଦିଅ । କିନ୍ତୁ ସେ ଅସତ୍ୟକ୍ଷ, ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଫେରିବ ତା'ର କୌଣସି କଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।"

ମକ୍କା ବିଜୟର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ଅଧ୍ୟାତ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାବଳୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ।
الْكَفْرُ مَلَّةٌ وَاجِدٌ ହୋଇ ସାରିଛି, ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଏକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ଓ ଏକ ଧର୍ମ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଷ୍ଠାର ମିଳି ପାରିବ । ଏହାକୁ ବାଦଦେଲେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ଇରାନ ଓ ଇଜ୍ରାୟଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ପୃଷ୍ଠଭୂମିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନ ।

13 JUNE 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୧୩ ଇହସାନ୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲଫୋର୍ଡ୍ (ସରେ) ୟୁ.କେ ।
ଖୁତ୍ବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପାଟିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଵର୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ଵେଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ବିଗତ ପୂର୍ବ ଜୁମାର ଅପୂର୍ବ ଜୁମାରେ ମକ୍କା ବିଜୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି । ଆଜି ତତସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିରିକ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର କାରଣ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକ କାରଣ ଏହା ହେଲା କି କୁରେଶ୍‌ମାନେ ସେହି ତୁଚ୍ଛକୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କରିଦେଲେ ଯେଉଁ ତୁଚ୍ଛ ସେମାନେ ସୁଲାହ୍ ହୁଦୈବିୟାହାରେ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକକୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଂକାରପୂର୍ବକ ଭଙ୍ଗରେ କହିଦେଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ତୁଚ୍ଛ ଭଙ୍ଗ କରୁଛୁ ଓ ଆମେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ମକ୍କା ମୁହାଁ ହେଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଵର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ତୁଚ୍ଛ ଭଙ୍ଗର ବିସ୍ଫୁତ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ଅଟେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସୁଲାହ୍ ହୁଦୈବିୟାହ୍ ହେଲା ସେତେବେଳେ ତହିଁରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯେ, ଆରବ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ସଂପ୍ରଦାୟ ରାହିବ ସେ ରସୁଲ୍‌ଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତେ ତୁଚ୍ଛ କରିନେଉ ଏବଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ସେ କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ କରିନେଉ । ସୁତରାଂ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ଓ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ହରମ୍ ଅଞ୍ଚଳର ଆଖପାଖରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ରସୁଲ୍‌ଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ କରିନେଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମିତ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ କୁରେଶ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ କଲା । ଉଭୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାରସ୍ପାରିକ କଳହରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଗଲେ । (ଫତହୁଲ୍ ବାରି, ଶରହ୍- ସହୀ ବୁଖାରୀ, ଭାଗ-7, ପୃ-661, ଆରାମ୍ ବାଗ୍, କରାତୀ) (ଫତହ୍ ମକ୍କା, ଲେଖକ-ବାଶ୍ ମିଲ୍, ପୃ-90,111, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ-କରାତୀ) (ଗଜ୍ଝାଦ୍ ଷ ସରାୟା, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଜ୍ଝର୍ ଫରିଦ୍ ଶାହ୍, ପୃ-438, ଫରିଦ୍ ପବ୍ଲିଶର୍ସ୍, ସାହିଝାଲ୍)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଵର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅଖିରିତ କାଳରେ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ଓ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲା ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହରମ୍ (ନିଷିଦ୍ଧାଞ୍ଚଳ)ରେ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ । ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ଓ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିଲା କି ରସୁଲ୍‌ଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଦାବି ଯେତେବେଳେ କଲେ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସଂପର୍କରେ ଜାଣି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୂତନ କଥା ଆସିଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଥା । ଏହି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କରେ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଅଟକିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ମନରେ କ୍ରୋଧ, ଦ୍ଵେଷାଭାବ ଲୁଚାଇ ରଖୁଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଵର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଶାବାନ୍ ମାସ 8 ହିଜ୍ରୀର ମାସ ଆସିଲା ଏବଂ ସୁଲାହ୍ ହୁଦୈବିୟାହ୍କୁ 22 ମାସ ବିତି ଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରସୁଲ୍‌ଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାହାନୀ କରି ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାହାନୀ କବିତା କହିଲା । ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜନୈକ ଯୁବକ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କବିତା ଗାଉଥିବା ଶୁଣିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲା ଏବଂ ତା'ର ମୁଣ୍ଡକୁ ଦୁଇ ଫାଳ କରିଦେଲା । ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଉଭୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ କଳହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଅପର ପକ୍ଷେ ସେହି ଦୁଇ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶତ୍ରୁତା ଚାଲି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ସାମୟିକ ରୂପେ ଯୁଦ୍ଧ ବିରାମ ଥିଲା । ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାହାନୀ କରି ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ କବିତା କିହିଥାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ବଂଶ ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା ସଂପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି କବିକୁ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଯୁବକ ଜଣକ ଆହତ କରିଦେଲା ସେତେବେଳେ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା କୁରେଶ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କଲେ ।

କୁରେଶ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହିଁ କଲା ।

କିନ୍ତୁ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ହିଁ କଲା ନାହିଁ କି ରାଜି ହେଲା ନାହିଁ । ନା ସେ ଏହି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା ଓ ନା ହିଁ ତା'କୁ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ଜଣା ଥିଲା । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ କଥନ ରହିଛି ଯେ, ତା' ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲା । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ସତ୍ୟ କୁରେଶ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ଅଶ୍ୱ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ ଯେତେବେଳେ କଲେ ସେତେବେଳେ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିଜର ଆତ୍ମରକ୍ଷା କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ତୁଚ୍ଛ ଯୋଗୁଁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ଅନବଗତ ଥିଲେ । କୁରେଶ୍, ବନ୍ଦୁ ବକର ଓ ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଖତିର୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ । ଖତିର୍ ମକ୍କାର ଗଡ଼ାଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାଲୁ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା । ଏହା ମକ୍କାର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ହରମ୍ ସାମା ଠାରେ ମକ୍କା ଠାରୁ 100 କି.ମି ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଘର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିଲା । ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବିରୋଧୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ସେଠାରେ ଭେଟ ହେଲେ । କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ରୂପ ବଦଳାଇ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିକାବ୍ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଛଦ୍ମବେଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଫ୍ଫାନ୍ ବିନ୍ ଉମୈୟାହ୍, ଇକ୍ରମା ବିନ୍ ଅବି ଜହଲ୍, ହୁଞ୍ଜୈତିବ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଉଜ୍ଜା, ଶୈବା ବିନ୍ ଉସ୍ମାନ୍ ଏବଂ ମିକ୍ରଜ୍ ବିନ୍ ହଫସ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଲୋକମାନେ ରହିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ଏମାନଙ୍କର ଦାସମାନେ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲେ । ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ନୌଫଲ୍ ବିନ୍ ମୁଆଞ୍ଜିୟାହ୍ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ରହିଥିଲା । ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅବଚତେନ ଓ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ରାତ୍ର ସମୟରେ ଶୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲା ଏବଂ ମହିଳା ଓ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲେ । କୁରେଶ୍ ଓ ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା ସଂପ୍ରଦାୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସହସା ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୀଭକ୍ଷ ତଥା ନିର୍ମମ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ) ଅନେକ ଲୋକମାନେ ହରମ୍ ସାମା ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ନୌଫଲ୍ ବିନ୍ ମୁଆଞ୍ଜିୟାହ୍ କହିଲା: "ହେ ନୌଫଲ୍ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ଆମେମାନେ ହରମ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଛୁ । ତୁମକୁ ତୁମ ଦିଅଁ (ଉପାସକଙ୍କ) ରାଣ ! ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ନୌଫଲ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଂକାରପୂର୍ବକ କହିଲା, ଆଜି କେହି ଦିଅଁ କି କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଦେବତା ନାହାନ୍ତି ଏଠାରେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଜାରି ରଖିଲେ । ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟ ସେଦିନ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର 20 ଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେଯାହା ହେଉ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୁରେଶ୍ମାନେ ନିଜର ଏହି କୃତ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଅନୁତପ୍ତ ଓ ଲଜିତ ମଧ୍ୟ ହେଲେ । ସେମାନେ ଚିନ୍ତିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କଥା ଜ୍ଞତ ଥିଲା କି ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ କୃତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେହି ତୁଚ୍ଛ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ତୁଚ୍ଛ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ସୁହୈଲ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ ସୁହୈଲ୍ କହିଲା, ଆମେମାନେ ତୋ ସହିତ ଓ ତୋ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛୁ ତୁ ସେସଂପର୍କରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଟୁ । ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଗଣହତ୍ୟା କରିଛୁ ଏବଂ ତୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ତୋର ଏହି ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୋତେ ଅନୁକରଣ କରିବୁ ନାହିଁ କି ତୋତେ ସମର୍ଥନ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇବୁ ନାହିଁ । ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେ । ସୁତରାଂ ନୌଫଲ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ । ହାରିସ୍ ବିନ୍ ହିଶ୍ମାମ୍ ଏବଂ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ରବିୟାହ୍ ଦୁହେଁ ମିଶି ସଫ୍ଫାନ୍ ବିନ୍ ଉମୈୟାହ୍, ସୁହୈଲ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ ଓ ଇକ୍ରମା ବିନ୍ ଅବି ଜହଲ୍ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟର ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ହେତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିନ୍ଦା ଏବଂ ଭୟନା କଲେ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଏ କ'ଣ କଲ ? ତୁମେମାନେ ତ' ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ କରିଥିଲ । ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ ତାହା ଆମ ଓ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁଚ୍ଛ ଭଙ୍ଗକାରୀ ଅଟେ । (ସବ୍ଦୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-2002-201, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ମୁଜିମୁଲ୍ ମୁଆଲିମିଲ୍ ଜୁଗ୍ରାଫିୟାହ୍ ଫିସ୍ ସିରତିନ୍ ନବଖୀୟାହ୍, ପୃ-331, ଦାରେ ମକ୍କତୁଲ୍ ଲିନ୍ ନଶିର୍ ଝର୍ ତୌଜିଲ୍, 1982 ମସିହା)(ଅତ୍ତବ୍ କାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା,

ଭାଗ-2, ପୃ-102, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସିରତୁଲ୍ ହଲ୍ ବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-103, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଫତହ୍ ମକ୍କା, ଲେଖକ-ବାଶିମିଲ୍, ପୃ-98, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ) (ଗଜ୍ଝାତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଅହଦମ୍, ପୃ-430, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ- ଜାଞ୍ଜିୟା ପକ୍ସିଶର୍, ଲାହୋର)(ଗଜ୍ଝାତ୍ ଝ ସରାୟା, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଜ୍ଝର୍ ଫରିଦ୍ ଶାହ୍, ପୃ-446, ଫରିଦ୍ ପକ୍ସିଶର୍, ସାହିଖାଲ)

ହାରିସ୍ ବିନ୍ ହିଶ୍ମାମ୍ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଏବଂ କହିଲା, ତୁମ ଜାତି କେଉଁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ? ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଉଚ୍ଚ କଥା ଶୁଣି କହିଲା, ଏହା ଏପରି ଏକ ଘଟଣା ଯେ, ମୁଁ ତହିଁରେ ସଂପୃକ୍ତ ନୁହଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତହିଁରୁ ପୃଥକ୍ ମଧ୍ୟ ନୁହଁ । ଯାହା ହୋଇଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିନ୍ଦନୀୟ ଅଟେ । ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ! ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ତୁମ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଅତିରିକ୍ତ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲା କି ମୋର ପତ୍ନି ହିନ୍ଦା ମୋତେ କହିଛି ଯେ, ସେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଛି । ସେ ଦେଖିଛି ଯେ, ହଜୁନ୍ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଅଟେ ତାହା ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଅଭିମୁଖେ ବୈରୁଲ୍ଲାଃ ଠାରୁ ଦେଉ ମାଇଲ୍ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ପର୍ବତ ଅଟେ । ସେହି ଆଡୁ ଏକ ରକ୍ତ ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଆସିଲା ଏବଂ ଖନ୍ଦମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ପହଞ୍ଚିଗଲା । ଖନ୍ଦମା ମିନା ମାର୍ଗରେ ଏକ ବିଖ୍ୟାତ ପର୍ବତ ଅଟେ । ଲୋକମାନେ ଏହି ପର୍ବତକୁ ନାପସନ୍ଦ କଲେ । (ଅସ୍‌ସିରତୁଲ୍ ହଲ୍ ବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-103, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଜୀବନୀ ଶକ୍ତକୋଷ, ପୃ-100,116, ଜଝାର୍ ଏକାଡ଼େମୀ)

ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଘଟଣା ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଯେଉଁ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଥିଲା ସେହି ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱପ୍ନ ଦର୍ଶନ କରାଇଦେଲେ ।

ଉଲ୍ଲୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ହ. ମୈମୁନା ବିନ୍ତ୍ ହାରିସ୍ ର.ଅ ବର୍ତ୍ତନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରାତ୍ର ଯାପନ କଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ନମାଜ ନିମନ୍ତେ ଝକୁ କରିବାକୁ ଉଠିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଝକୁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ କି ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ كَيْبِكُ لَيْبِكُ لَيْبِكُ କହିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ । ତତ୍ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ତିନି ଥର نُصْرَتٌ نُصْرَتٌ نُصْرَتٌ ମଧ୍ୟ କହିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ, ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ, ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ । ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଝକୁ କରି ସାରି ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ତିନି ଥର ଲବବୈକ୍ କହିଲେ ଓ ତିନି ଥର ନୁସିରତୁ କହିଲେ । କ'ଣ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ଯାହା ସହିତ ଆପଣ ସ.ଅ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ବନ୍ଦୁ କାଆବ୍ ଓ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା, ସେ ବନ୍ଦୁ ବକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧଭିତ୍ତିକ କବିତା କହି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ତାକ ମାରୁଥିଲା । ଏହା ତତ୍ତ୍ୱାବସ୍ଥା ଜନିତ ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥା ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କହୁଥିଲା ଯେ, କୁରେଶ୍ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୁ ବକର ବିନ୍ ଝାଏଲ୍‌ର ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ହ. ମୈମୁନା ର.ଅ ବର୍ତ୍ତନା କରନ୍ତି ଯେ, 3 ଦିନ ପରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସକାଳ ନମାଜ ପାଠ କରାଇଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କୌଣସି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି କବିତା ପାଠ କରୁଥିବାର ଶୁଣିଲି:

يَا رَبِّ إِنِّي نَاشِدُ مُحَمَّدًا جَلْفَ أَبِي نَاوَأَبِيهِ الْأَكْلَا

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ! ମୁଁ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ସଂପର୍କରେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛି ଯାହା ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ପିତୃପୁରୁଷ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ତ୍ତନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ସେହି ରାତ୍ରର ପ୍ରାତଃ ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ରାତ୍ର ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଘଟଣା ଖତିର୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଥିଲା, ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଆଏଶା ! ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟରେ କିଛି ଘଟଣା ଘଟିଛି କି ? ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇଥିଲା ସେହି ତୁଚ୍ଛକୁ କୁରେଶ୍ମାନେ ଭଙ୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଃସାହସ କରିବେ କି ? ଅପରପକ୍ଷେ ଯୁଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁ ପୂର୍ବେ

ହଦିସେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Majlis Lajna Imaillah,
 Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାନ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଁସ୍ର ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"
 (ମଲ୍‌ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid,
 Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ହୁଁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଅଛି ।

ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ତୁଚ୍ଛିକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସକାଶେ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ତୁଚ୍ଛି ଭଙ୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ ତହିଁରେ କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ ରହିଛି କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହୁଁ ତହିଁରେ କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ତ' ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ସେ ତୁଚ୍ଛିକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଶାସ୍ତି ମିଳୁ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ଲାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-2002-201, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତରୁ ଆନୀତ) (ଶରାହ୍ ଅଲ୍ଲାମା ଜର୍ଜାନୀ-ଭାଗ-3, ପୃ-380-381, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଉଚ୍ଚ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ନିଜସ୍ୱ ଜଙ୍ଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ମୈମୁନା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ମୋ ପାଲିରେ ରାତ୍ର ସମୟରେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମୋ ଘରେ ବିଶ୍ରାମ (ଶୟନ) କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ନମାଜ୍ ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ନିମନ୍ତେ ଉଠିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଖଜୁ କରି କିଛି କହିଲେ । ହ. ମୈମୁନା ର.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅକୁ କିଛି କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି । ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, **كَيْفَ كُنْتُمْ لَيْلَةَ النَّبِيِّ** । ତପ୍ରେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, **نُحْرَتُ نُحْرَتِ نُحْرَتٍ** । ହ. ମୈମୁନା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଥିଲା ଯାହା ସହିତ ଆପଣ ସ.ଅ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହୁଁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱପ୍ନଜନିତ ତନ୍ଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ସମୂହ ଉପସ୍ଥାପିତ (ହାଜର) ହେଲା ଏବଂ ସେମାନେ କୋଳାହଳ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅକୁ ତା'ଙ୍କ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଶ ଦେଇ କହୁଛୁ ଯେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ଆମେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ସହିତ ତୁଚ୍ଛି କରିଥିଲୁ । ଆମେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ କୁରୈଶ୍‌ମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କଲେ । ରାତ୍ର ସମୟରେ ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସିଦ୍ଦା ଓ ରୁକୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାତ୍ର ସମୟରେ ହୁଁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଅଛୁ । ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ଦେଖୁଲି ଯେ, ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ସ୍ୱପ୍ନଜନିତ ତନ୍ଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, **كَيْفَ كُنْتُمْ لَيْلَةَ النَّبِيِّ** ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଉଚ୍ଚ କଥାକୁ ତିନି ଥର ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସେହିଦିନ ସକାଳ ସମୟରେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମୋ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଘଟଣା ଘଟିଛି । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ବୁଝିନେଲି ନେଲି ଯେ, ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଭୟଙ୍କର ଘଟଣା ଏହି ହୁଁ ଘଟିପାରେ ଯେ, ସେମାନେ ମଞ୍ଜାର ସୀମାନ୍ତରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ମଞ୍ଜାବାସୀଙ୍କ ସଂପର୍କ ବନ୍ଦ ବକର ସହିତ ତୁଚ୍ଛି ହୋଇଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ତୁଚ୍ଛିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ବିଧାନ ଏହିପରି ଥିଲା ଯେ, ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ନଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ତୁଚ୍ଛି ଭଙ୍ଗ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଅନୁମତି ମିଳିଗଲା । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ କହିଲି ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ ଏହାର ପରିଶାମ ଉତ୍ତମ ହେବ କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହୁଁ । ପରିଶାମ ଭଲ ହୁଁ ହେବ ।

(ସେରେ ରୁହାନୀ, ଅନୱାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଭାଗ-24, ପୃ-251-252)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉଚ୍ଚ ଘଟଣାର ବିବରଣୀ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ କୁରୈଶ୍ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରେ ଅମ୍ନ ବିନ୍ ସାଲିମ୍ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର 40 ଜଣ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲା । ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ବୁଦୈଲ୍ ବିନ୍ ଝର୍କା ଖୁଜାଇ

ମଧ୍ୟ ସେହି ଦଳ ସହିତ ଥିଲା । ସେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅକୁ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କେଉଁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ କୁରୈଶ୍‌ମାନେ କିପରି ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବନ୍ଦୁ ବକରର ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କିପରି ସଫଞ୍ଜାନ୍, ଇଜ୍ରମା ଓ କୁରୈଶ୍‌ମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଅଧିପତିମାନେ ସେହି ଗଣହତ୍ୟାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ? ଆହଜରତ ସ.ଅ ସେତେବେଳେ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ମସଜିଦ୍‌ରେ ବିରାଜମାନେ ଥିଲେ । ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ନିଜର କଥା କହି ସାରିଲେ ସେତେବେଳେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ଅମ୍ନ ବିନ୍ ସାଲିମ୍ ଛିଡ଼ା ହେଲା । ସେ କିଛି କବିତାର ପଂକ୍ତି ପାଠ କରି ସାହାଯ୍ୟଭିକ୍ଷା କଲା । ଅତଏବ୍ ସେହି କବିତା ମଧ୍ୟରୁ 2ଟି ପଂକ୍ତି ଏହିପରି ଥିଲା ଯେ,

يَا رَبِّ إِنِّي نَاشِدُ مُحَمَّدًا حَلْفَ أَبِييَاوَأَبِيهِ الرَّكَّاءِ

ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅକୁ ସେହି ତୁଚ୍ଛି ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛି ଯେଉଁ ତୁଚ୍ଛି ଆମ ପିତୃପୁରୁଷ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅମ୍ନ ବିନ୍ ସାଲିମ୍ ! ତୁମ୍ଭର ଅବଶ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ଲାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-203-202, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତରୁ ଆନୀତ) (ସିରତୁଲ୍ ହଲ୍‌ବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-103, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ପୃ-56, ଜଞ୍ଜାବ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ)

ହ. ଅବ୍‌ଲୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ! ତୁମ ମତରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ଅବିଚାର ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର କିଏ କରିଛି ? ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଲେ, ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, କ'ଣ ସମଗ୍ର ବନ୍ଦୁ ବକର ସଂପ୍ରଦାୟ ତୁମ ପ୍ରତି ଏପରି ଅତ୍ୟାଚାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ? ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ କହିଲା, ନାହିଁ ନାହିଁ, ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା ସଂପ୍ରଦାୟ ଏହି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛି । ଏମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ନୌଫାଲ୍ ବିନ୍ ମୁଆଞ୍ଜିୟା ଅଟେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା ବନ୍ଦୁ ବକରର ହୁଁ ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅକୁ ସମସ୍ତ କଥା କହିଦେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ! ତୁମେମାନେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ଫେରିଯାଅ । ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରକୁ ଫେରୁଛ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ବା ଦଳ ଆକାରରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯାଅ ନାହିଁ । ବରଂ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ଯାଅ । ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା ଏଇଥି ପାଇଁ କହିଲେ ଯେ, କାହାରିକୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ନହେଉ ଯେ, ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆପଣ ସ.ଅକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିଲେ । ସୁତରାଂ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଲୋକ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳ ଅଭିମୁଖେ ଚାଲିଗଲେ ଓ ବୁଦୈଲ୍ ବିନ୍ ଝର୍କା ସମେତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣ ମାର୍ଗ ଦେଇ ଗଲେ । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ବନ୍ଦୁ କାଆବ୍ ଉପରେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଘଟଣା ଯୋଗୁଁ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅକୁ ଏତି ରାତି ଯାଇଥିବାର କେବେ ବି ଦେଖୁ ନଥିଲି ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆପଣ ସ.ଅକୁ ଯେତେବେଳେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ସଭାଙ୍କର ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯାହାଙ୍କ ହାତ ମୁଠାରେ ମୋର ପ୍ରାଣ ବାନ୍ଧୁ ରହିଛି । ଯେପରି ମୁଁ ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ସରୁକ୍ଷା କରିଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି ମୁଁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବି । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ଲାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-2003-204, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତରୁ ଆନୀତ) (ସିରତୁଲ୍ ହଲ୍‌ବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-104, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉଚ୍ଚ ଘଟଣାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ର.ଅ ନିଜସ୍ୱ ଜଙ୍ଗରେ କୁହନ୍ତି: "ସନ୍ 8 ହିଜ୍ରୀର ରମଜାନ୍ ମାସରେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସେହି ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
"ଆମେ ଅହେମଦିମାନେ ହୁଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)**

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ଆମ ଜମାଆତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଆତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।"
(ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)**

ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ସମଗ୍ର ଆରବ ଦେଶରେ ଲସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଦେଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟା ଅବସରରେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଆରବର ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ସଂପ୍ରଦାୟ ଚାହିଁବ ସେ ମସ୍କାବାସୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରି ଏବଂ ଯେଉଁ ସଂପ୍ରଦାୟ ଚାହିଁବ ସେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରିବ । ସେହିପରି 10 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଓ ଆକ୍ରମଣ କରି ତୁଚ୍ଛି ଭଙ୍ଗ କରି ଦିଏ ତେବେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେବ । ଅତଏବ୍ ଉକ୍ତ ତୁଚ୍ଛି ଅନୁଯାୟୀ ଆରବର ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ମସ୍କାବାସୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥିଲା ଏବଂ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇଗଲା । ଆରବର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁଚ୍ଛିକୁ ପାଳନ କରିବା ପ୍ରତି ସେତେତା ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନଥିଲେ । ବିଶେଷ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ । ସୁତରାଂ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଅତି ପୁରୁଣା ଶତ୍ରୁତା ତଥା ପୁରୁଣା ମତଭେଦ ରହିଥିଲା । ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାକୁ କିଛି କାଳ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ମସ୍କାବାସୀଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ ଯେ, ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ତ' ତୁଚ୍ଛି ଯୋଗୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଯୋଗ ରହିଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ବଦଲା (ପ୍ରତିଶୋଧ) ନେଇପାରିବୁ । ଅତଏବ୍ ମସ୍କାର କୁରେଶ୍‌ମାନେ ଓ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ମିଶି ରାତ୍ର ସମୟରେ ବନି ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଚଢ଼ଉ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେଲେ । ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଯେତେବେଳେ ଏକଥା ଜ୍ଞାତ ହେଲା ଯେ, କୁରେଶ୍‌ମାନେ ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ମିଶି ଏହି ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ତୁଚ୍ଛିଭଙ୍ଗ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ 40ଜଣ ଲୋକ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ତୁରନ୍ତ ମଦିନା ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଦାବି କଲେ ଯେ, ପାରସ୍ପରିକ ତୁଚ୍ଛି ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କର ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ. ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅନ୍ତୁ ଓ ମସ୍କା ଉପରେ ଚଢ଼ଉ କରନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରୀଦଳ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ. କହିଲେ, ହେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ମୋର ଦୁଃଖ ଅଟେ । ମୁଁ ନିଜର ତୁଚ୍ଛିର ବଳବତ୍ତର ରହିଛି ଏବଂ ଏ ଯେଉଁ ବାଦଲ୍ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ବରଷୁ ଅଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ଏହି ବାଦଲ୍ ମଧ୍ୟରୁ ବୃଷ୍ଟିପାତ ହେଉଅଛି ଠିକ୍ ସେହିପରି ଖୁବଶୀଘ୍ର ତୁମମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଲସଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପହଞ୍ଚିଯିବେ ।" (ଦିବାରା ତଫସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍ ଅନ୍‌ଝାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-20, ପୃ-336-337)

ହୁଜୁର ଅନ‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଷନାନୁଯାୟୀ ହ. ଜମ୍ମାହ୍ ର.ଅ.ଙ୍କୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ. କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ନିମନ୍ତେ କୁହା ଅର୍ଥାତ୍ କୁରେଶ୍‌ମାନେ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ନିହତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦିୟତ୍ (କ୍ଷତିପୂରଣ) ଦିଅନ୍ତୁ ନତୁବା ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସ୍ ସହିତ ସଂପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିବାର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଅବା ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ତୁଚ୍ଛିକୁ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ହୁଜୁର ଅନ‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଜମ୍ମାହ୍ ର.ଅ. ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ମସଜିଦ୍ଦେ ହରାମ୍‌ର କବାଟ ପାଖରେ ଓଟ ବସାଇଲେ ଏବଂ ନଜ୍ଦେ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ । କୁରେଶ୍‌ମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ହ. ଜମ୍ମାହ୍ ର.ଅ. ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ କୁରେଶ୍‌ମାନେ ! ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟେ । କରଜା ବିନ୍ ଅବ୍‌ଦେ ଅମ୍ କହିଲା, ହେ କୁରେଶ୍‌ମାନେ! ଯଦି ଆମେମାନେ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ମୃତ୍ୟୁହତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଦିୟତ୍ (କ୍ଷତିପୂରଣ) ଦେଇ ଦେଉ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନା ଖାଇବାକୁ ଶସ୍ୟ ରହିବ ଓ ନା ହିଁ ଆମେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗୃହ ପାଳିତ ପଶୁମାନେ ରହିବେ । କାରଣ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦିୟତ୍ ପୈଠ କରିବା ଏକ ବିପୁଳ ଅର୍ଥରାଶିକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ ।

ହୁଜୁର ଅନ‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେଉଁଠି ବନ୍ଦୁ ନୁଫାସା ସହିତ ସଂପର୍କ ଛିନ୍ନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି ସେଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଷନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆରବର ଏପରି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ ଯିଏ ଏମାନଙ୍କ ପରି ବୈତୁଲ୍ଲାଃ (ଖାନା କାଆବା)

ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବ । ଏମାନେ ଆମର ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଏମାନଙ୍କର ମିତ୍ରତାରୁ ନିଃସୂହ ଓ ସଂପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିବାର ଘୋଷଣା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଞ୍ଚିବା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମୁଳ ରହିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହେବୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହିଁ ଆମେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ । ସେ କହିଦେଲା ଯେ, ଆମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ, ତେଣୁ ଆମେମାନେ ତୁଚ୍ଛିକୁ ହିଁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍‌ର ତୁଚ୍ଛିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଉଛୁ । ହ. ଜମ୍ମାହ୍ ର.ଅ. ହୁଜୁର ସ.ଅ.ଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କର ବାଉଁଳାପ ସଂପର୍କରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ଅବଗତ କଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୁରେଶ୍‌ମାନେ ନିଜର କୃତ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଅନୁଶୋଚନା (ପଛତେଇଲେ) କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନକୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-204-205, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତରୁ ଆନୀତ) (ଫତହ୍ ମସ୍କା, ଲେଖକ-ବାଶ୍‌ମିଲ୍, ପୃ-111, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ)

ହୁଜୁର ଅନ‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଆଗମନ ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ପୂର୍ବେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ. ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ. ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସଂପର୍କରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ସୁତରାଂ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସୁଲାଇ (ସକ୍ଷି) ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ଆସିଲା । ଏହାର ବବରଣୀ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ. ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍‌ର ମଦିନା ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି । ସେ କହୁଅଛି ଯେ, ତୁମେମାନେ ତୁଚ୍ଛିକୁ ପୁନଃ ସଂସ୍କାର କରିଦିଅ ଏବଂ ସକ୍ଷିର ଅବଧିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଦିଅ । କିନ୍ତୁ ସେ ଅସତ୍ୟୋଷ ହୋଇ ଫେରିଯିବ । ତା'ର (ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍‌ର) କୌଣସି କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ହାରିସ୍ ବିନ୍ ହିଶ୍ମାମ୍ ଏବଂ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ରବିୟାହ୍ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସକ୍ଷି କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଯଦି ଉକ୍ତ ସମସ୍ୟାଟି ସମାଧାନ ନହେଲା ତେବେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ. ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ । ସୁତରାଂ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଓ ତା'ର ଦାସ ଦୁଇ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବାହାରିଲା ଏବଂ ସେ ମଦିନାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲା । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ନିଜର କନ୍ୟା ଉନ୍ନେ ହବିବା ର.ଅ.ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଉନ୍ନେ ହବିବା ଆହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ପବିତ୍ର ପତ୍ନି ଥିଲେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏହି ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ, ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଶେଯ ଉପରେ ବସୁ । କିନ୍ତୁ ଉନ୍ନେ ହବିବା ଆହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଶେଯକୁ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କହିଲା, ହେ ମୋର କନ୍ୟା ! କ'ଣ ଏହି ଶେଯ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ? ହ. ଉନ୍ନେ ହବିବା ର.ଅ. କହିଲେ, ପିତାଶ୍ରୀ! ଏହି ଶେଯ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହକ ଶେଯ, ଆଉ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି । ମୁଁ ଏହା ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହିଁ ଯେ, ଆପଣ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଶେଯ ଉପରେ ବସିବେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କହିଲା, ହେ ମୋର ପୁତ୍ରୀ ! ମୋ ପରେ ତୁମକୁ ପାପ ଓ ଉପଦ୍ରବ ଧରି ପକାଇଛି । ଉନ୍ନେ ହବିବା ର.ଅ. କହିଲେ, ନା ନା । ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ଲସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ହେ ମୋର ପିତା ! ଆପଣ କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଓ ଧନାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଏତେ ବିଳମ୍ବ କିପରି ହେଲା ? ଅର୍ଥାତ୍ ଉନ୍ନେ ହବିବା ନିଜର ପିତା ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍‌କୁ ତବଲିର୍ (ଧର୍ମପ୍ରଚାର) କଲେ । ପିତାଶ୍ରୀ ! ଆପଣ ପ୍ରତିମା ବା ପିତୂଳା ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପିତୂଳାମାନେ ନା ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ତାଙ୍କ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଓ ନା ହିଁ ଏମାନେ କିଛି ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସେଠାରୁ ଉଠିଲା ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲା । ଆପଣ ସ.ଅ. ସେତେବେଳେ ମସଜିଦ୍‌ରେ ଥିଲେ । ସେ କହିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ (ସ.ଅ.) ! ମୁଁ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲି । ଆପଣ ସ.ଅ. ଉକ୍ତ ତୁଚ୍ଛିକୁ ପୁନଃ ସଂସ୍କାର କରି ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁଚ୍ଛିର ଅବଧିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ. କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍! ତୁମେ କ'ଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ? ସେ କହିଲା, ହିଁ । ଆପଣ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍‌କୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୃତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ଵା (ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
 (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ୟୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)
 "ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲାଇ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲାଇ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
 (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ! କ'ଣ ତୁମ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ତୁମ ଆତ୍ମ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଉଠାଇ ହୋଇଛି କି ? ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କହିଲା, ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି, ଆମେମାନେ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହର ତ୍ରୁଟି ଉପରେ କାଏମ ଅଛୁ । ଆମେମାନେ ତ୍ରୁଟିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହିଁ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ! ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତ୍ରୁଟି ଉପରେ କାଏମ ଅଛୁ । ଆମେମାନେ ତ୍ରୁଟିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହିଁ । ହିଁ ଏକଥା ଠିକ୍ ଯେ, ତୁମ ସହିତ ଆମମାନଙ୍କର ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହିଁ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି ଚାଲିଲା । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲା, ହେ ଅବୁ ବଙ୍କର ! ତୁମେ ଯାଇ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅ ଏବଂ ନିଜ ଚରଫରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଶରାଣାପନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଘୋଷଣା କରାଇଦିଅ । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ମୋର ଆଶ୍ରୟ ନବା କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ତଳେ ରହିଛି । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ପୁନଶ୍ଚ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ଏବଂ ସେହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେପରି ସେ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅ.ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା, ତାଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଉସମାନ୍ ! ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଆଉ କେହି ବି ଅଧିକ ପ୍ରେମ ଓ ସଦୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଉ ଏ ସଂସାରରେ ନାହିଁ । ହେ ଉସମାନ୍ ତୁମେ ଚିକିତ୍ସା ଚେଷ୍ଟା କର ଓ ସନ୍ଧିର ଅବଧିକୁ ଚିକିତ୍ସା କରୁ କିରିଦିଅ ଏବଂ ତ୍ରୁଟିର ପୁନଃ ସଂସ୍କାର କରିଦିଅ । ତୁମର ସାଥୀ (ବନ୍ଧୁ) ତୁମ କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ନାହିଁ । ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ! ମୋର ଆଶ୍ରୟ ନବା କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ତଳେ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସେଠାରୁ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ହ. ଅଲୀ ର.ଅ ମୁହାଁ ହେଲା । ହ. ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ଏବଂ କହିଲା,, ହେ ଅଲୀ ! ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ହେଉଛ ମୋର ଅତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସଂପର୍କୀୟ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏଠାକୁ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ଚାହୁଁ ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ଏଠାରୁ ନିରାଶ୍ରୟ ଓ ଶୂନ୍ୟହସ୍ତ ହୋଇ ଫେରିବି । ତେଣୁ ତୁମେ ଚିକିତ୍ସା ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋର ସୁପାରିଶ କରିଦିଅ । ହ. ଅଲୀ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ତୁମର ସର୍ବନାଶ ହେଉ । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର ସ.ଅ କୌଣସି କଥା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନସ୍ଥ କରି ନଅତି ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ, ଆମେମାନେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବୁ । ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ହ. ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଅଲୀ ! ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ଓ ସଙ୍ଗୀନ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ମୋତେ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦିଅ ଚିକିତ୍ସା । ହ. ଅଲୀ ର.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ଅଲୀତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ମୋ ସମ୍ମାନରେ ଏପରି କୌଣସି କଥା ନାହିଁ ଯାହା ତୁମକୁ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବନ୍ଦୁ କିନାମା ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ଅଟ । ଉଠ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ରୟ ବା ଶରାଣାପନ ହେବାର ଘୋଷଣା କରିଦିଅ । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍ଵୟରେ ତୁମେ ନିଜ ସହରକୁ ଫେରିଯାଅ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ମସଜିଦ୍ ନବଖୀ ଗଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ଲୋକମାନେ! ମୁଁ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଶାନ୍ତି ଘୋଷଣା କରିଦେଇ ଅଛି । ମୋର ଏହି ବିଶ୍ଵାସା ତଥା ଧାରଣା ରହିଛି ତୁମେମାନେ ମୋର ଏହି ତ୍ରୁଟିକୁ ଉଠାଇ କରିବ ନାହିଁ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ! ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଘୋଷଣା କରିଦେଇଛି । ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ହନଜଲା ! ଏକଥା କେବଳ ତୁମେ ହିଁ କହୁଛ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାନେ ଏ ବାବଦରେ କିଛି କହି ନାହିଁ । ଏହା ତୁମର ଏକପାକ୍ଷିକ ଘୋଷଣା ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ନିଜର ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ଫେରିଗଲା । (ସବୁଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ଵାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-205-207, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଷନାମୁୟାୟା ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ହ. ଫାକିମା ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ହ. ଫାକିମା ର.ଅ ମଧ୍ୟ କାଳେ ସୁପାରିଶ କରିଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ମାଗିନେଲେ । (ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମନୋନୀତ ଜୀବନୀ, ଲେଖକ-ପ୍ରଫେସର ତାଲ୍ଲର ଅବଦୁଲ୍ ଅଜିର୍ ବିନ୍ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅଲ ଉମ୍ମୀ, ପୃ-392, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନୂତନ ତ୍ରୁଟି ଓ ଅଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ରାଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତତେଷ୍ଟା କରିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଫେରି ଆସିଲା । ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିଜ ଜାତି ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଆସିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିନ୍ଦା ଓ ଅପବାଦ ଦେଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ତୁମ କୌଣସି ଶୁଭ ଖବର ନେଇ ଆସି ନାହିଁ । (ଖାତମୁନ୍ ନବାୟିନ୍ ସ.ଅ, ଭାଗ-3, ପୃ-1190, ଲେଖକ-କୁହରାହ୍, ଦୁରତ୍ ତୁରାସ୍, ବୈରୁତ୍)

ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଐତିହାସିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ର.ଅ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ମକ୍କାବାସୀମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ମଦିନା ପଠାଇଲେ । କାରଣ ସେ କୌଣସି ମତେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖୁ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ମଦିନା ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲା । କାରଣ ଯେହେତୁ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ସମୟରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା ତେଣୁ ସେ କହିଲା, ନୂତନ ରୂପେ ଏକ ସନ୍ଧି ପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉ । କିନ୍ତୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତା' କଥାର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଯଦି ଆହଜରତ ସ.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଯାଇ ଥାଆନ୍ତା । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିରାଶ ଅବସ୍ଥାରେ ଘାବରେଇ ମସଜିଦ୍ରେ ଘୋଷଣା କରିଦେଲା ଯେ, ହେ ଲୋକମାନେ ! ମୁଁ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ଘୋଷଣା କରୁଛି । ଉକ୍ତ କଥା ଶୁଣି ମୁସଲମାନମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ମୂର୍ଖତା ଉପରେ ହସିଲେ ଓ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ! ତୁମେ ଏକଥା ଏକପାକ୍ଷିକ ରୂପେ କହୁଅଛ । ଆମେମାନେ ଏପରି କୌଣସି ବି ତ୍ରୁଟି ତୁମ ସହିତ କରି ନାହିଁ ।

(ଦିବାଚା ତଫସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍ ଅନଝାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-20, ପୃ-337)

ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆମ ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲବାଲା ମଧ୍ୟ ଏଥୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନୋର୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କହିବା କଥା ଏହା ଥିଲା କି ଯେହେତୁ ସେ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା ସେଇଥି ପାଇଁ ସେ ଉକ୍ତ ତ୍ରୁଟିନାମାର ଅବଧିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଏହି ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲବାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକଥା ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ ମଧ୍ୟ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବିନ୍ଦୁକୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରିନେଇଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ କଥା ବୁଝୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଐତିହାସିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗଭୀରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ସେମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରିବେ ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏହା କହିବା କି ମୁଁ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟା ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲି ଏହା ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ । କାରଣ ଇତିହାସ ଓ ଜୀବନୀର କେତେକ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଇତ୍ୟଦିତ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନା ଆଗମନ ସମୟରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏକଥା କହିବା କି ମୁଁ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲି, ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ନିରବ ରହିଛି । ସେହିପରି ଅନେକ ଇତିହାସବିତ୍ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଉକ୍ତ କଥାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ନାହାନ୍ତି ।

ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତୃତୀୟ କଥା ଏହିକି ଯେ, ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ସମୟରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । ଖାଲିଦିର ପୁସ୍ତକ କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍ ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସେହି ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ଓ ଜୀବନୀ ର ଅନେକ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟା ଅବସରରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମକ୍କା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । କାରଣ ସେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୁରେଶୀୟ ସକାରଙ୍କୁ ଅବଗତ କରନ୍ତୁ କି ଆମେମାନେ ଲଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସି ନାହିଁ । ତହିଁରୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଏ ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ ଯେ, ହୁଦ୍ଦେବିୟାହ୍ ଅବସରରେ ସେ ନବା କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ନା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲା ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସ୍ଵୟଂ ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସ୍ଵୟଂ କୁରେଶୀମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଥିଲା । ସେ ଉକ୍ତ ତ୍ରୁଟି ଉପରେ ତା'ର କୌଣସି ସ୍ଵାକ୍ଷର କିମ୍ବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । ତେଣୁ ସମ୍ଭବତଃ ମଦିନାରେ ସେ ଯେଉଁ କଥା କହିଲା କି ମୁଁ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟା ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲି, ତହିଁରୁ ତା' କହିବାର ଯଥାର୍ଥତା ଏହା ଥିଲା କି ସନ୍ଧିପତ୍ର ଉପରେ ହସ୍ତାକ୍ଷର କରିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲି କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । ଏକଥା ସେ ମଦିନା ଆସି କହିଥିବ । ଏହି କଥାକୁ ସେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥାଇ ପାରେ ଯେ, ସନ୍ଧିପତ୍ରରେ ମୋର ଦସ୍ତଖତ (ହସ୍ତାକ୍ଷର) ନାହିଁ ।

ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି କି ଏହା ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲ୍ ବାଲାଙ୍କର ମତଧାରା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ନିଜର ଏହି ଧାରଣାକୁ ମଧ୍ୟ ରଦ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ତ୍ରୁଟି ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । କାରଣ ତ୍ରୁଟିନାମା ଉପରେ ତା'ର ଅଧିପତି ହେବା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଵକ୍ଷର ନାହିଁ । ଏମାନେ (ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲ ବାଲା) ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏହାକୁ ହିଁ ଆୟୁଷ କରିଥିବ ଯେ, ସେ ସନ୍ଧିପତ୍ର ସ୍ଵାକ୍ଷର ହେବ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । ତେଣୁ ତହିଁରେ କୌଣସି ସଂଶୟଗ୍ରସ୍ତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ, ସେ ମଦିନା ଆସି ଏହା କହିଥିବ ଯେ, ମୁଁ ତ୍ରୁଟିରେ ସାମିଲ୍ ନଥିଲି । ସେ ଏକଥା କହିଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଠିକ୍ କହିଥିଲା । ହିଁ ସାମିଲ୍ ହେବା ଓ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଶକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀକୁ ଭ୍ରମ ଲାଗି ଥାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଘଟଣାବଳୀ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଅଧିକ ସଠିକ୍ ବୋଲି କହିଥାଏ ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିଜ ଅଂଶର ତ୍ରୁଟି ନହୋଇଥିବାର ଘୋଷଣା କରିଥିଲା । ଏହି କଥା ହିଁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛି ଓ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍

କହିଲା, କି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲି । ତେଣୁ ଉକ୍ତ କଥାଟି ସଠିକ୍ ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ତୁମ୍ଭରେ ସାମିଲ୍ ନଥିଲା । ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଆମେମାନେ ଏହା ହିଁ ମନେକରିବୁ ଯେ, ତହିଁରୁ ଏହା ହିଁ ଯାଥାର୍ଥ ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହା ତ' ଐତିହାସିକ ସମସ୍ୟା ଥିଲା । ଏହାକୁ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଇଛି । ତେଣୁ ତହିଁରେ ଆଉ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ, ସଂଶୟର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ନା ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନା ହିଁ କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ କଥାଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ତର ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଉକ୍ତ ଅଭିଯାନର ବିବରଣୀ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରହସ୍ୟାତ୍ମକ ଭାବରେ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା କହିଲେ, ନାହିଁ ଯେ, କେଉଁଠାକୁ ଯିବେ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଆଏଶା ! ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ମୋର ଜିନିଷ ପତ୍ର ଓ ପାଥେୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଏକଥା କହି ଆପଣ ସ.ଅ ଘରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲେ । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ ହ. ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ସେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜିନିଷ ପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ ପଚାରିଲେ ହେ ଆଏଶା ! ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କ'ଣ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବୋଧେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି ? ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ନିରବ ରହିଲେ । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ ପୁନଶ୍ଚ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ରୋମାୟମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିବେ ଅବା ନଜଦବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ମନସ୍ଥ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି ଅବା କୁରେଶ୍ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ମନସ୍ଥ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ (କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କ) ସହିତ ତ' ତୁମ୍ଭର ଅବଧି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅବଧି ଶେଷ ହେବାକୁ ଆଉ କିଛି ଦିନ ବାକି ରହିଛି । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ନିରବ ରହିଲେ ଏବଂ କୌଣସି ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କଲେ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଆସିଲେ । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ କେଉଁଠି ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଛନ୍ତି? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, କାହିଁ ନାହିଁ ତ' । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ ଆପଣ ବନ୍ଦୁ ଅସଫର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମାୟ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ନା । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ କହିଲେ, ତାହେଲେ ଆପଣ ସ.ଅ ନଜଦବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ନାହିଁ । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ କହିଲେ, ସମ୍ଭବତଃ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର କୁରେଶ୍ ଅଭିମୁଖେ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ତୁଳି ତ' ହୋଇ ନାହିଁ ? ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଲାଇ ହୁଦ୍ଦେବିୟାହରା ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ବଙ୍କର ! କ'ଣ ଆପଣ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ବନି କାଆବ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ କ'ଣ କରିଛନ୍ତି ? (ମୁଗାଜି ସୟେଦିନା ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ, ଲେଖକ-ମୁସା ବିନ୍ ଉକବା, ଭାଗ-3, ପୃ-112-119)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ ଆପଣ ସ.ଅ ଯାତ୍ରା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ କେଉଁଠାକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ମନସ୍ଥ କରିଛନ୍ତି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମନସ୍ଥ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ତତ୍ସହିତ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ବଙ୍କର ! ଆପଣ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବେ । କାହାରି ଆଗରେ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ଅନବଗତ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଓ କୁରେଶ୍ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ସୂଚନାରୁ) ରଖିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଖବର ବିଷୟରେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ସ.ଅ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଓ ସେମାନେ କେଉଁଠି ଯିବେ ? ଏତଦପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଗ୍ରାମୀଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ କରୁଥିବା ମୁସଲମାନ ଓ ଆଖପାଖରେ ଥିବା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ପ୍ରକୟ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛି ସେ ରମ୍ପଜାନ ମାସରେ ମଦିନାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉ । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଘୋଷଣାନୁଯାୟୀ ଆରବ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ମଦିନା ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଯେଉଁ ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୁ ଅସଲମ୍, ବନ୍ଦୁ ଗିଫ୍ଟାର୍, ବନ୍ଦୁ ମୁଜ୍ଜେନିୟାହ୍, ବନ୍ଦୁ ଅଶ୍ମୟାଅ ଓ ବନ୍ଦୁ ଜୁହୈନା ଇତ୍ୟାଦି ସଂପ୍ରଦାୟମାନେ ଥିଲେ । (ଅସ୍‌ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-107-108, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ପ୍ରଥମେ

ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅଙ୍କୁ ତାକି ତାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ତାକି ପରାମର୍ଶ କଲେ ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଷର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-208, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜର ପତ୍ନି (ହ. ଆଏଶା ର.ଅ) କୁ କହିଲେ, ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ମୋର ପାଥେୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପତ୍ନି ପାଥେୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଓ ହ. ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଆଏଶା ! ମୋ ପାଇଁ ଛତୁଆ କିମ୍ବା ଶସ୍ୟ ବୀଜ ଭାଜି ଛତୁଆ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଆଗ କାଳରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । ଅତଏବ୍ ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ଶସ୍ୟବୀଜ ମଧ୍ୟରୁ ମାଟି ଛାଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଶସ୍ୟ ଦାନା ସଫା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ ନିଜ ସୁପୁତ୍ରୀ ହ. ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜର ସୁପୁତ୍ରୀକୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଆଏଶା ! ଏ କ'ଣ ହେଉଛି ? କ'ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଲିଛି ? କ'ଣ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କୁଆଡ଼େ ଯାତ୍ରା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି କି ? ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ବୋଧେ ଆହଜରତ ସ.ଅ କୁଆଡ଼େ ଯାତ୍ରା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଛନ୍ତି । ଆହଜରତ ସ.ଅ ମୋତେ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ଜିନିଷ ପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି । ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ କହିଲେ, କ'ଣ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି କି ? ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ପିତାଶ୍ରୀ ! ମୁଁ ଏ ସଂପର୍କରେ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ମୋତେ କେବଳ ଜିନିଷ ପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ କହିଛନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ କେଉଁଠାକୁ ଯିବେ, କାହିଁକି ଯିବେ ? ସେ ସଂପର୍କରେ ଆମକୁ କିଛି କହି ନାହାନ୍ତି । ଦୁଇ ତିନି ଦିନ ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ଓ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ତକାଲଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ବଙ୍କର ଓ ହେ ଉମର୍ ! ଦେଖ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛି ଯେ, ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ କିପରି ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଅମକ ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ (ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ) ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ବନ୍ଦୁ ବକର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ୱାସଘଟକତା କରିଛି ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦୁ ଖୁଜାଆ ସଂପ୍ରଦାୟ ସହିତ ତୁଳି କରିଅଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ କଥାଟି ବିଶ୍ୱାସ ବିରୁଦ୍ଧାୟ ଅଟେ ଯେ, ଆମେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଯିବୁ ଓ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ସାହସିକାତ ଓ ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବୁ ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଆମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବୁ । ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ମତାମତ ରହିଛି ? ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ତ' ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହା ପୁଣି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ନିଜ ଜାତି ଅଟେ । କହିବାର ତାପୂର୍ଯ୍ୟ ଏହା ଥିଲା କି ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିବେ ? ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କେବଳ ତୁଳି ଭଙ୍ଗ ବା ତୁଳିର ଖୁଲାଫତାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସଂହାର କରିବୁ । ତତ୍ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଉମର୍ ! ତୁମର କ'ଣ ମତାମତ ରହିଛି । ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ତ' ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱଭାବ ରହିଥିଲା । ସେ କହିଲେ, ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲାଃ । ମୁଁ ତ' ପ୍ରତି ଦିନ ଦୁଆ କରୁଥିଲି ଯେ, ଏହି ଦିନଟି ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ଓ ଆମେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ନେତୃତ୍ୱରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ଅବୁ ବଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଉମର୍ଙ୍କ ତୁଣ୍ଡରୁ ହିଁ ନିଃସୂତ ହୋଇଥାଏ । ସତ କଥା ତ' ଉମର୍ଙ୍କର ଅଟେ । ତତ୍ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କର । ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଆଖପାଖରେ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରି ଘୋଷଣା କରାଇଦେଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛି ସେ ରମ୍ପଜାନ ମାସର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଦିନାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଯାଉ ।

(ସେରେ ରୁହାନୀ, ଅନ୍ୱାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଭାଗ-7, ପୃ-260-261)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରାକୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ନାନା ଉପାୟ ଓ ଯୋଜନା କଲେ । ସୁତରାଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ 87 ଜଣ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଦଳକୁ ହ. ଅବୁ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-116ର)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-
"ଇଜ୍‌ତନିବୁଲ୍ ଗଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଣିଷର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family, Jammat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

ପୃ-10ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

କତାବା ବିନ୍ ରିବଲ୍ ର.ଅଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଇଜମ୍ ଉପତ୍ୟକା ଆଡ଼କୁ ମଞ୍ଜାର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । କାରଣ ତିତ୍ତାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଭାବୁ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହି ଖବର ଯେପରି ନବ୍ୟାପ୍ତ, ଇଜମ୍ ଉପତ୍ୟକା ମଦିନା ଠାରୁ 36 ମାଇଲ୍ ଦୂରତାରେ ପୂର୍ବ ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ନଜଦ୍ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଅଟେ । (ଜବନୀ ଶବକୋଷ, ଭାଗ-9, ପୃ-111, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ) (ଜବନୀ ଶବକୋଷ, ପୃ-45, ଜଞ୍ଜାଲ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନାର ଆଖପାଖରେ କିଛି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ତିନୁଟି ଥିଲା କି କେହି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଞ୍ଜା ଅଭିମୁଖେ (ଆଡ଼କୁ) ଯାଉଥିବ ତା'କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଉ । ଏହି ସମସ୍ତ କାମର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ଏବଂ ତଦାରଖ ନିମନ୍ତେ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା । ଆପଣ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ରୂପେ ପଞ୍ଜିତରା ମାରୁଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇ କହିଲେ,

اللَّهُمَّ خُذْ عَلَيَّ أَسْمَاءَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ فَلَا يَرَوْنَهَا وَلَا يَسْمَعُونَ بِهَا إِلَّا فِتْنَةً

ହେ ଅଲ୍ଲା ! ତୁମ୍ଭେ କୁରେଶମାନଙ୍କର କାନ, ଆଖିକୁ ଅଟକାଇ ରଖ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତତର ଏବଂ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ଦିଅ । କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ନଦେଖି ପାରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନେ ସହସା ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯିବୁ । ସେହିପରି ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହସା ପହଞ୍ଚିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଅନ୍ତୁ । (ସିରତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଲେଖକ-ତାକ୍ତର ସଲାବି, ଅନୁବାଦକ, ଭାଗ-3, ପୃ-384-385) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ଭାଗ-9, ପୃ-72, ବଜ୍ରମେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆହଜ୍ଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଉ ଏକ ଦୁଆ ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ତାହା ଏହିପରି ଯେ, اللَّهُمَّ خُذِ الْعِيُونَ وَالْأَخْبَارَ عَنْ قُرَيْشٍ حَتَّى نَبْتَغِيَنَّ فِي بِلَادِهِمَا ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲ୍ଲା ! କୁରେଶମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତତର ଏବଂ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ଦିଅ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଆମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହସା ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଯିବୁ ।

(ତାରିଖୁତ୍ ତବୀ, ଭାଗ-2, ପୃ-155, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ, ବୈରୁତ୍)

ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରର ସାମୁହିକ ପରିସ୍ଥିତି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଦୁଆ କରିବାକୁ କହିଥାଏ । ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ଦୁଆ କରୁ ଆଆନ୍ତୁ । ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପୀବାର ଆଶଙ୍କା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଚାଲିଛି ଏବଂ ଆପଣମାନେ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଅଲ୍ଲାତାଲା ଏହି ବିନାଶରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ଇରାନ୍ ଉପରେ ଇସ୍ରାୟଲ୍ ଘନ ଘନ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦେଇଛି ଏବଂ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଥିତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୟଙ୍କର ଓ ଉଗ୍ର ରୂପ ଧାରଣ କରିନେଇଛି । ଇସ୍ରାୟଲୀୟ ସରକାରର ଏହି ଲୋକମାନେ ତ' ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହିଁ ଚାହୁଁବେ ଯେ, ସେମାନେ ଜଣ ଜଣ କରି ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ଓ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ନିଜର ଉନ୍ନତି ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଧାନ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ତଥା ସୁସ୍ତ ରହିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ, କ'ଣ ହେବ ଓ କ'ଣ ଘଟିବ ? ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ନା ସୁକର୍ମ ରହିଲା ଓ ନା ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଆ ପ୍ରତି କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ରିହାଛି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁ କ୍ଷତି ହେବ ତାହାର କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ ଏମାନେ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅଲ୍ଲାତାଲା ଏମାନଙ୍କୁ ସଦବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ଏମାନେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ । ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ଅମକ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହିଛି, ଅମକ ସଂପ୍ରାଦୟ ରହିଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଶିହା ସୁନ୍ନି, ଦିଓବନ୍ଦୀ, ବରେଲଖୀ ଇତ୍ୟାଦି) ବୋଲି ଆମେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ اَلْكَفْرُ مَلَّةٌ وَاِحِدَةٌ ହୋଇ ସାରିଛି, ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ଓ ଏକ ଧର୍ମ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିସ୍ତାର ମିଳି ପାରିବ । ଏହାକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିରୀହ, ନିଷ୍ଠାପ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତ୍ୟାଚାରିତ ତଥା ନିଷ୍ଠେଷିତମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ହୁଜୁର

ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲ୍ଫଜଲ୍ ଇଶ୍ୱରନ୍ୟାସନଲ୍, 27 ଜୁନ୍ 2025 ମସିହା, ପୃ-2-3)

☆--☆--☆

ପୃ-04ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା 30 MAY 2025 ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆସିଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଏକଥା ଜ୍ଞାତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଦେଲେ । ଆପଣ ର.ଅ କହିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଏବଂ ଧର୍ମପରାଣତା ବଜାୟ ରହିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାରେ ମୁଲୁକିୟତ୍ (ଶାସକବାଦ ବା ଏକଛତ୍ରବାଦ) ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବେ ବି ଆସିବ ନାହିଁ ।

(ଅଲ୍ଫଜଲ୍, 3 ଏପ୍ରିଲ୍, 1952 ମସିହା, ପୃ-3)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲା ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ ଓ ଅଲ୍ଲାତାଲା ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଯେପରିକି ଆପଣ ଅ.ସ କହିଛନ୍ତି ଯେ, "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କର ସେହି ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାରେ ଆସିବ ନାହିଁ ଯାହା ଖୁଲାଫତ୍‌ର ଅନିଷ୍ଟ ସାଧନକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଖୁଲାଫତ୍‌ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହିତ ପରିଚିତ ଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଶ୍ଳୀଷ୍ଟ ଥିଲେ । ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁ ନଥିଲା ଯେ, ଏହାପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ବରଂ ଆପଣଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ (ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ର.ଅ) ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କିଛି ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଦିଏ ଏବଂ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର (ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାନି ର.ଅଙ୍କର) ମତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ହୁଏ ତେବେ ମୋ ମନରେ କେବେ ବି କୌଣସି ଧାରଣା ଆସି ନାହିଁ ଯେ, ମୋର ନିଜସ୍ୱ କୌଣସି ରାୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ଏହା ଥିଲା ଖୁଲାଫତ୍ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା । ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ହେବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ନିଜାମେ ଖୁଲାଫତ୍ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ ଯାହା ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ମୁତାବକ୍ ଏହା ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । କାରଣ କୌଣସି ସାଂସାରିକ ସମ୍ରାଟ୍ ଏବଂ ଶାସକବାଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୁଲାଫତ୍ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫା ତ' ରାତିରେ ଉଠି ନିଜର ନମାଜ୍‌ରେ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଆ କରି ଥାଆନ୍ତି । କ'ଣ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ରାଟ୍ ଅଛି ଯିଏ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କୃତ୍ୟ (ଦୁଆ) ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିବ ? "

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଆମମାନେ ଯଦି ମନେରଖୁ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ ଯଦି ଆମେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରୁ ତେବେଯାଇ ଆମେମାନେ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ହୋଇପାରିବୁ । ଅଲ୍ଲାତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ସମ୍ମାନ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବେ । ଅତଏବ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଥିବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ଉପକୃତ ହେଉଥିବେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅନୁଯାୟୀ ତହିଁରୁ ଉପକୃତ ହେଉଥିବୁ । ଯଦି ଏପରି ନୁହେଁ ତେବେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଖୁଲାଫତ୍‌ରୁ ଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲା କେବେ ବି ଟଳି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ତ' କହିଛନ୍ତି ଯେ, اَللّٰهُمَّ خُذِ الْعِيُونَ وَالْأَخْبَارَ عَنْ قُرَيْشٍ حَتَّى نَبْتَغِيَنَّ فِي بِلَادِهِمَا ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ଯଦି ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେବ । ସର୍ବଦା ତୁମେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଯାଉଥିବ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ପୁନଶ୍ଚ କୁହନ୍ତି ଯେ, وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାତାଲା ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ସତ୍‌କର୍ମର ଯେଉଁ ସ୍ତର ରହିଛି ତାହା ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀର ଭାର ନିଜ କାନ୍ଧରେ ବହନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୃରେ)

କଲମ୍‌ମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

ଅଲ୍ଲାତାଲା କୁହନ୍ତି: اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدًا (ଅବ୍ ଜୁମର: 36)

ଅନୁବାଦ: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan, Jamat Ahmadiya Pankal, Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

କଲମ୍‌ମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଲରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।" (ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫତାଉଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫଜଲୁଲ୍ ଇଫ୍‌କତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Rahmat Bibi, W/o- Late Shujat Ali & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750</p> <p>The Weekly BADAR Qadian</p> <p>Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.)</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 31 July 2025 Issue No. 31</p>	<p>MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile. : +91 99153 79255 e-mail :managerbadrqn@gmail.com</p>
--	--	--

ପୃ-11ରେ ବର୍ଷିତ ଖୁତ୍ତା 30 MAY 2025 ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ....

ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଇ ପାରିବ । ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସତକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପାରିବ ଏବଂ ତହିଁରେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଖୁଲାଫତର ପୁରସ୍କାରରୁ ଆମେମାନ ଉପକୃତ ହୋଇ ଚାଲିବ । ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଖୁଲାଫତକୁ ଜାରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ତହିଁରୁ କଲ୍ୟାଣ ତଥା ଉପକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଉତ୍ସାହିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହି ଖୁଲାଫତ ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିବେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରନ୍ତୁ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖି ନିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଇତିହାସ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ଯେଉଁ ହଦିସଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି ତଦନୁଯାୟୀ ଏହା ହିଁ ଆମେମାନେ ଦେଖିଥାଉ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ଖୁଲାଫତ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଲାଫତେ ରାଶିଦା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ତଥା ଜାରି ରହିଥିଲା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଭାବେ ନିଜ କାନ୍ଧରେ ବହନ କରି ରଖୁଥିଲେ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ତହିଁରୁ ବହିର୍ଭୂତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖୁଲାଫତରୁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଗଲେ । ସୁତରାଂ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ହୋଇ ଯଦି ତହିଁରୁ ଉପକୃତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଖୁଲାଫତ ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦି ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବାଦୌ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଖୁଲାଫତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦି ବ୍ୟକ୍ତିର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ସେହିପରି ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫାଙ୍କର ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ ତଥା ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫାଙ୍କରେ ଆଦାଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାମୂଳକ ସଂପର୍କ ରଖିବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦିର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଯଦି ଜଣେ ଅହମଦି ଏପରି କରେ ତେବେ ସେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ତେବେଯାଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁଲାଫତରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଖୁଲାଫତରୁ ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ଉପକୃତ ହେବାକୁ ହେଲେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୁଲାଫତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ଖୁଲାଫତ ସହିତ ସଂକ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିବ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ତହିଁରୁ ପ୍ରକୃତ ରୂପେ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଖୁଲାଫତର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ତାହା ଏଭଳି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଏହି ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏହି ଐଶୀ ସମର୍ଥନ ହିଁ ଆମେମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁଲାଫତ କାଳରେ ଦେଖି ଆସିଛୁ । ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଅଖ୍ଲ୍ (ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ପ୍ରଥମ ଖଲିଫା) ଅଲହାଜ୍ ମୌଲାନା ହକିମ୍ ନୁରୁଦ୍ଦୀନ୍ ସାହେବ ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଖଲିଫା ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ବିଶେଷ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ୍ କଲେ । ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାନି ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ, ଉପଦ୍ରବ ଓ ବିଦ୍ରୋହ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା । ଏହି ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତକୁ ବାସ୍ତବ ରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ପୁନଶ୍ଚ ଏକ ହସ୍ତରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲା । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଖୁଲାଫତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧୀ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଖୁଲାଫତ ଜାରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଖୁଲାଫତରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ହିଁ ରହିଲା ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଖୁଲାଫତେ ସାଲିସା (ତୃତୀୟ ଖଲିଫା)ରେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଲୁ ଯେ, କିପରି ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ହସ୍ତରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଖୁଲାଫତେ ରାବିୟା (ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫା) କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଲୁ ଯେ, କିପରି ଲୋକମାନେ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନିଷ୍ଟତା ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ତତ୍ପରେ ଖୁଲାଫତେ ଖାମିସା (ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫା) କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଯେପରିକି ମୁଁ (ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ) ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଥର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି ଯେ, କିପରି ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଏକ କ୍ଳଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ ଅଟେ ଯାହାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦାହରଣ ନାହିଁ । ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏପରି ବିଶ୍ୱସ୍ତତା

ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯାହାର କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମିଳେ ନାହିଁ ।
(ଅବଶିଷ୍ଟାଣ.....ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାରେ)

ପୃ-2ରେ ବର୍ଷିତ ତତ୍ପସିରର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ....

ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ମଞ୍ଜାର ଆଉ ଜଣେ ଯୁବକ ଯାହାର ନାମ ଅବୁ ବସୀର୍ ଥିଲା, ସେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପଛ ପଛ ଦଉଡ଼ି ଆସି ମଦିନା ପହଞ୍ଚିଲା । କିନ୍ତୁ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ତା'କୁ ମଧ୍ୟ ତୁଚ୍ଛ ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜାବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଆହୁଜରତ ନିଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଓ ଏଥୁ ପାଇଁ ଆପଣ ସ.ଅ ଚିତ୍ତିତ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏକଦା ଏକ ଦେଶର ସନ୍ଦେଶବାହକ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟତ୍ (ଗହଣରେ) କିଛି ଦିନ ରହି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲା । ସେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ନିଜ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ଏହା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । ତୁମେ ନିଜ ଦେଶ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ଅବସ୍ଥା (ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ)ରେ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଯାଅ ଏବଂ ସେଠାରେ ଯାଇ ଯଦି ତୁମର ହୃଦୟରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ପ୍ରେମ ବଳବତ୍ତ ରହିଲା ତେବେ ତୁମେ ପୁନଃ ଏଠାକୁ ଆସି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନିଅ ।

ପୁନଶ୍ଚ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ତଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏତା ଚିନ୍ତା ରହୁଥିଲା ଯେ, ଏକଦା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଠିକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଛଳନାପୂର୍ବକ ଜଣେ ନିଗ୍ରୋ ଦାସ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ କରିନେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଖୋଲିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା (କାରଣ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ) ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମର ତ' ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇ ସାରିଛି । ସେନାପତି ଜଣକ କହିଲା, ମୋ ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ତୁଚ୍ଛ ହୋଇ ନାହିଁ । ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ଏକ ନିଗ୍ରୋ ଦାସ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ କରି ନେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେ କେତେକ ସର୍ତ୍ତ ରଖି ଆମମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଦେଇ ଥିଲା । କମାଣ୍ଡର କହିଲା, ତା'କୁ ତୁଚ୍ଛର କେଉଁ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା ? ତୁଚ୍ଛ ତ' ମୋ ସହିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ସେସବୁ ଜାଣି ନାହିଁ, ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ତୁଚ୍ଛ କରି ସାରିଛୁ । ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ବିବାଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତି ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖିଦେଲେ ଏବଂ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଉମର୍ ବର୍ତ୍ତମାନ କ'ଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅଜ୍ଞୀକାର ତଥା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବାକୁ ବେଶ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞୀକାରକୁ ପୂରଣ କର । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ସ୍ୱୟଂ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞୀକାରର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିନେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଅଜ୍ଞୀକାର ବା ଶପଥକୁ ପାଳନ କରୁଥାଅ ।

ଅତଏବ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଅମାନତ୍ (ସତ୍ତକ), ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଓ ତୁଚ୍ଛଭିତ୍ତିକ ଅଜ୍ଞୀକାର ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ରୂପେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ (ଜୋର୍) ଦେଇଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅମାନତ, ଶପଥ ପୂରଣ ଓ ଅଜ୍ଞୀକାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇ ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କାରକ୍ତି ତେବେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହିଁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ହେବେ । (ତତ୍ପସିର କବିର୍, ଭାଗ-6,133-134, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-2010 ମସିହା, କାଦିୟାନ୍) ☆--☆--☆

ଅଧିନସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର 2025 ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ବାର୍ଷିକ ଇଜ୍ତିମା ।

ସମ୍ବେଦିନା ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ ଚଳିତ୍ ବର୍ଷ ତିନି ଅଧିନସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଥା- ମଜଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା ଭାରତ, ମଜଲିସ୍ ଅନସାରୁଲ୍ଲାଃ ଭାରତ, ମଜଲିସ୍ ଲଜନା ଇମାଲ୍ଲାଃ ଭାରତର କାଦିୟାନ୍ ଦାରୁଲ୍ ଅମାନ୍ ଠାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବାକୁ ଥିବା ମଜଲି (କେନ୍ଦ୍ର) ବାର୍ଷିକ ଇଜ୍ତିମା ନିମନ୍ତେ ତା-24,25,26 ଅକ୍ଟୋବାର 2025 ମସିହା, ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର ଦିନର କୃପାବସ୍ତଳ ରୂପେ ତିଥି ଓ ବାର ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ସବିନିୟ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଦୁଆର ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଇଜ୍ତିମାମାନଙ୍କରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥାସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

(ସଦର ମଜଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା, ଭାରତ)